

שמואל א

1:1 ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן-ירחם בן-אליהוא בן-תחו בן-צוף אפרתי: 2 ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: 3 ועלה האיש ההוא מעירו מימים וימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני-עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה: 4 ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בנייה ובנותיה מנות: 5 ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את-חנה אהב ויהוה סגר רחמה: 6 וכעספה צרתה גם-כעס בעבור הרעמה כי-סגר יהוה בעד רחמה: 7 וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל: 8 ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים: 9 ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על-הכסא על-מונות היכל יהוה: 10 והיא מרת נפש ותתפלל על-יהוה ובכה תבכה: 11 ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם-ראה תראה ובעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את-אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל-ימי חיי ומורה לא-יעלה על-ראשו: 12 והיה כי הרבחה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את-פיה: 13 וחנה היא מדברת על-לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה: 14 ויאמר אליה עלי עד-מתי תשתכרין הסירי את-יניך מעליך: 15 ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת-רוח אנכי ויגן ושכר לא שתיתי ואשפך את-נפשי לפני יהוה: 16 אל-תתן את-אמתך לפני בת-בליעל כי-מרב שיחי וכעסי דברתי עד-הנה: 17 ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את-שלתך אשר שאלת מעמו: 18 ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרךך ותאכל ופניה לא-היו לה עוד: 19 וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל-ביתם הרמתה וידע אלקנה את-חנה אשתו ויזכרה יהוה: 20 ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את-שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו: 21 ויעל האיש אלקנה וכל-ביתו לזבח ליהוה את-זבח הימים ואת-נדרו: 22 וחנה לא עלתה כי-אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את-פני יהוה וישב שם עד-עולם: 23 ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד-גמלך אהו אך יקם יהוה את-דברו ותשב האשה ותינק את-בנה עד-גמלה אהו: 24 ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל זין ותבאהו בית-יהוה שלו והנער נער: 25 וישחטו את-הפר ויביאו את-הנער אל-עלי: 26 ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה

לְהִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה: 27 אֶל־הַנָּעַר הָיָה הַתְּפִלָּתִי וַיִּתֵּן יְהוָה לִי
אֶת־שְׁאֵלָתִי אֲשֶׁר שָׁאֵלְתִי מֵעַמּוֹ: 28 וְגַם אֲנֹכִי הִשְׁאֵלְתִּהוּ לִיהוָה כָּל־
הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה הוּא שְׂאוֹל לִיהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לִיהוָה: פ

2:1 וַתִּתְפַּלֵּל חָנָה וַתֹּאמֶר

עֲלֵץ לְבִי בִיהוָה רַמָּה קִרְנֵי בִיהוָה

רָחַב פִּי עַל־אוֹיְבֵי כִי שָׁמַחְתִּי בִישׁוּעַתְּךָ:

2 אֵיךְ־קָדוֹשׁ כִּיהוָה כִּי אֵיךְ בִּלְתֶּךָ וְאֵיךְ צוּר כְּאַלְהֵינוּ:

3 אֶל־תִּרְבוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָ גְבוּהָ יֵצֵא עֵתְךָ מִפִּיכֶם

כִּי אֵל דַּעוֹת יְהוָה וְלֹא וְלֹאן נִתְכַנְּנוּ עַלְלוֹת:

4 קִשְׁת גְּבָרִים חֲתִים וְנִכְשָׁלִים אֲזָרוּ חֵיל:

5 שְׁבָעִים בִּלְחָם נִשְׁכְּרוּ וּרְעָבִים חָדְלוּ עַד־

עֲקָרָה יִלְדָה שְׁבַעָה וּרְבַת בָּנִים אִמְלָלָה:

6 יְהוָה מִמִּית וּמַחִיָּה מוֹרִיד שְׂאוֹל וַיַּעַל:

7 יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף־מְרוֹמָם:

8 מְקִים מַעֲפָר דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן

לְהוֹשִׁיב עִם־גְּדִיבִים וְכֹסֵא כְבוֹד יִנְחֵלֶם

כִּי לִיהוָה מִצְקֵי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם תִּבֵּל:

9 רַגְלֵי חֲסִידוֹ [חֲסִידוֹ] יִשְׁמַר וּרְשָׁעִים בַּחֲשָׁךְ יִדְמוּ

כִּי־לֹא בִכַח יִגְבַר־אִישׁ:

10 יְהוָה יַחֲתוּ מְרִיבוּ [מְרִיבוֹ] עָלוּ [עָלוֹ] בַּשָּׁמַיִם יָרַעַם

יְהוָה יִדִּין אֶפְסֵי־אֶרֶץ וַיִּתֵּן־עֵץ לְמַלְכוֹ

וַיִּרֶם קֶרֶן מִשִּׁיחוֹ: פ

11 וַיִּלְךְ אֶל־קִנְיָה הִרְמָתָה עַל־בֵּיתוֹ וַהֲנַעַר הָיָה מִשְׁרַת אֶת־יְהוָה

אֶת־פָּנָי עָלַי הִכְהֵן: 12 וּבְנֵי עָלַי בְּנֵי בְלִיעַל לֹא יָדְעוּ אֶת־יְהוָה:

13 וּמִשְׁפַּט הִכְהֵנִים אֶת־הָעָם כָּל־אִישׁ זָבַח וְזָבַח וּבָא נַעַר הִכְהֵן

כְּבִשָׁל הַבָּשָׂר וַהֲמִזְלַג שְׁלֹשׁ־הַשָּׁנִים בִּידוֹ: 14 וַהֲכָה בְכִיּוֹר אוֹ בְדוֹד

אוֹ בְקַלְחַת אוֹ בְּפָרוֹר כָּל אֲשֶׁר יַעֲלֶה הַמִּזְלַג יִקַּח הִכְהֵן בּוֹ כָכָה

יַעֲשׂוּ לְכָל־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים שָׁם בְּשֵׁלָה: 15 גַּם בְּטָרֶם יִקְטִירוּן אֶת־

הַחֲלָב וּבָא וְנַעַר הִכְהֵן וְאָמַר לְאִישׁ הַזֶּבֶחַ תִּנְהַ בָּשָׂר לְצִלוֹת לִכְהֵן

וְלֹא־יִקַּח מִמֶּךָ בָּשָׂר מִבִּשָׁל כִּי אִם־חֵי: 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ קִטְר

יִקְטִירוּן כִּיֹּם הַחֲלָב וְקַח־לְךָ כְּאֲשֶׁר תֵּאָוֶה נִפְשֶׁךָ וְאָמַר לוֹ [לֹא] כִּי

עָתָה תִּתֵּן וְאִם־לֹא לִקְחַתִּי בְחִזְקָה: 17 וַתְּהִי חַטָּאת הַנְּעָרִים

גְּדוֹלָה מְאֹד אֶת־פָּנָי יְהוָה כִּי נֹאצוּ הָאֲנָשִׁים אֶת מִנְחַת יְהוָה:

18 וּשְׂמוּאֵל מִשְׁרַת אֶת־פָּנָי יְהוָה נַעַר חָגוֹר אֶפֹּד בֶּד: 19 וּמַעֲלִל

קָטָן תַּעֲשֶׂה־לוֹ אִמּוֹ וַהֲעֵלְתָה לּוֹ מִיָּמִים וַיְמִימָה בְּעִלּוֹתָהּ אֶת־

אִשָּׁה לְזָבַח אֶת־זָבַח הַיָּמִים: 20 וּבִרְךָ עָלַי אֶת־אֱלֹקֵיךָ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ

וְאָמַר יֵשֶׁם יְהוָה לְךָ זֶרַע מִן־הָאִשָּׁה הַזֹּאת תַּחַת הַשְּׂאֵלָה אֲשֶׁר שָׁאֵל

לִיהוָה וְהִלְכוּ לְמַקְמוֹ: 21 כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־חָנָה וַתִּתֵּר וַתִּלְד

שְׁלֹשָׁה־בָנִים וּשְׁתֵּי בָנוֹת וַיִּגְדַּל הַנָּעַר שְׂמוּאֵל עִם־יְהוָה: ס

22 ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל
 ואת אשר ישכבון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד:
 23 ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את-
 דבריכם רעים מאת כל העם אלה: 24 אל בני כי לוא טובה
 השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם יהוה: 25 אם יחטא איש
 לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא
 ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם: 26 והנער שמואל
 הלך וגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם אנשים: ס
 27 ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה
 הנגלה נגליתי אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה:
 28 ובחר אתו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי
 להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את כל-
 אשר בני ישראל: 29 למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי
 מעון ותכבד את בניך ממני להבריאכם מראשית כל מנחת
 ישראל לעמי: 30 לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי
 ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה
 לי כי מכבדי אכבד ובני יקלו: 31 הנה ימים באים וגדעתי את-
 זרעך ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך: 32 והבטת צר
 מעון בכל אשר יטיב את ישראל ולא יהיה זקן בביתך כל
 הימים: 33 ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי לכלות את עיניך
 ולא דרב את נפשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים: 34 וזה לך
 האות אשר יבא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום אחד ימותו
 שניהם: 35 והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה
 ובניתי לו בית נאמן והתהלך לפני משיחי כל הימים: 36 והיה
 כל הנותר בביתך יבוא להשתחנות לו לאגורת כסף וכפר לחם
 ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם: ס
 3:1 והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה
 יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: ס 2 ויהי ביום ההוא ועלי
 שכב במקומו ועינו [ועיניו] החלו כהות לא יוכל לראות: 3 וגר אלהים
 טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים:
 פ 4 ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני: 5 ויגרץ אל עלי
 ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך
 וישכב: ס 6 ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל
 וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני
 שוב שכב: 7 ושמואל טרם ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר-
 יהוה: 8 ויסף יהוה קרא שמואל בשלשית ויקם וילך אל עלי
 ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער: 9 ויאמר
 עלי לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרתי דבר יהוה
 כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו: 10 ויבא יהוה ויתיצב

וַיִּקְרָא כַּפְעַם-בַּפְעַם שְׁמוּאֵל וַשְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל דְּבַר כִּי שָׁמַע
 עֲבָדְךָ: פ 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל הִנֵּה אֲנֹכִי עֹשֶׂה דְבַר
 בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּל-שָׁמְעוֹ תִּצְלִינָה שְׁתֵּי אֲזֻזָיו: 12 בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים
 אֶל-עָלְי אֶת כָּל-אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-בֵּיתוֹ הַחָל וְכֹלָה: 13 וְהִגַּדְתִּי לוֹ
 כִּי-שָׁפַט אֲנִי אֶת-בֵּיתוֹ עַד-עוֹלָם בַּעֲנַן אֲשֶׁר-יָדַע כִּי-מִקְלָלִים
 לָהֶם בָּנָיו וְלֹא כֹהָה בָּם: 14 וְלָכֵן נִשְׁבַּעְתִּי לְבֵית עָלְי אִם-יִתְּכַפֵּר
 עוֹן בֵּית-עָלְי בְּזוֹכָח וּבִמְנַחָה עַד-עוֹלָם: 15 וַיִּשְׁכַּב שְׁמוּאֵל עַד-
 הַבֹּקֶר וַיִּפְתַּח אֶת-דִּלְתוֹת בֵּית-יְהוָה וּשְׁמוּאֵל יָרָא מִהִגִּיד אֶת-
 הַמְּרָאָה אֶל-עָלְי: 16 וַיִּקְרָא עָלְי אֶת-שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל בְּנִי
 וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי: 17 וַיֹּאמֶר מָה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּר אֵלַיךְ אֶל-נָא תִּכְחַד
 מִמֶּנִּי כֹה יַעֲשֶׂה-לְךָ אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אִם-תִּכְחַד מִמֶּנִּי דְבַר מִכָּל-
 הַדְּבָר אֲשֶׁר-דִּבַּר אֵלַיךְ: 18 וַיִּגַּד-לוֹ שְׁמוּאֵל אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים
 וְלֹא כַחַד מִמֶּנּוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה הוּא הַטּוֹב בַּעֲיֵנֵינוּ יַעֲשֶׂה: פ
 19 וַיִּגַּדֵּל שְׁמוּאֵל וַיְהוֶה הָיָה עִמּוֹ וְלֹא-הָפִיל מִכָּל-דְּבָרָיו אֶרְצָה:
 20 וַיָּדַע כָּל-יִשְׂרָאֵל מִדֵּן וְעַד-בָּאָר שֶׁבַע כִּי נֶאֱמַן שְׁמוּאֵל לְנִבְיֵא
 לַיהוָה: 21 וַיִּסַּף יְהוָה לַהֲרָאָה בְּשֵׁלָה כִּי-נִגְלָה יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל
 בְּשֵׁלוֹ בְּדַבַּר יְהוָה: פ

4:1 וַיְהִי דְבַר-שְׁמוּאֵל לְכָל-יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל לְקִרְאָת
 פְּלִשְׁתִּים לְמַלְחָמָה וַיַּחֲנוּ עַל-הָאֲבֵן הָעֶזְר וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בְּאֶפְק:
 2 וַיַּעֲרְכוּ פְּלִשְׁתִּים לְקִרְאָת יִשְׂרָאֵל וַתִּטַּשׁ הַמַּלְחָמָה וַיִּנְגַף יִשְׂרָאֵל
 לִפְנֵי פְּלִשְׁתִּים וַיָּכּוּ בַּמַּעֲרָכָה בְּשָׂדֵה כְּאַרְבַּעַת אֲלָפִים אִישׁ:
 3 וַיָּבֹא הָעָם אֶל-הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל לָמָּה נִגְפַנּוּ יְהוָה
 הַיּוֹם לִפְנֵי פְּלִשְׁתִּים נִקְחָה אֵלֵינוּ מִשְׁלָה אֶת-אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה
 וַיָּבֹא בְּקִרְבָּנוּ וַיִּשְׁעֲנוּ מִכַּף אִיבֵינוּ: 4 וַיִּשְׁלַח הָעָם שְׁלָה וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם
 אֶת אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה צְבָאוֹת יְשֵׁב הַכְּרָבִים וְשֵׁם שְׁנֵי בְנֵי-עָלְי
 עִם-אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים חֲפְנִי וּפִינְחָס: 5 וַיְהִי כִּבּוֹא אֲרוֹן
 בְּרִית-יְהוָה אֶל-הַמַּחֲנֶה וַיִּרְעוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתֵּהָם
 הָאָרֶץ: 6 וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-קוֹל הַתְּרוּעָה וַיֹּאמְרוּ מָה קוֹל
 הַתְּרוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בַּמַּחֲנֶה הָעֵבְרִים נִדְּעוּ כִּי אֲרוֹן יְהוָה בָּא
 אֶל-הַמַּחֲנֶה: 7 וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי אָמְרוּ בָּא אֱלֹהִים אֶל-הַמַּחֲנֶה
 וַיֹּאמְרוּ אֹי לָנוּ כִּי לֹא הִיְתָה כְּזֹאת אֲתִמּוֹל שְׁלָשָׁם: 8 אֹי לָנוּ מִי
 יִצִּילֵנוּ מִיַּד הָאֱלֹהִים הָאֲדִירִים הָאֵלֵהָ אֵלֵהָ הֵם הָאֱלֹהִים הַמְּכִים
 אֶת-מִצְרַיִם בְּכָל-מִכָּה בַּמִּדְבָּר: 9 הַתְּחַזְּקוּ וְהִיוּ לְאֲנָשִׁים פְּלִשְׁתִּים
 פֶּן תַּעֲבְדוּ לְעֵבְרִים כְּאֲשֶׁר עָבְדוּ לָכֶם וְהִייתֶם לְאֲנָשִׁים וְנִלְחַמְתֶּם:
 10 וַיִּלְחֲמוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּנְגַף יִשְׂרָאֵל וַיָּנֹסוּ אִישׁ לְאֹהֲלָיו וַתְּהִי הַמִּכָּה
 גְּדוֹלָה מְאֹד וַיַּפֵּל מִיִּשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֲלָף רַגְלִי: 11 וְאֲרוֹן אֱלֹהִים
 נִלְקַח וּשְׁנֵי בְנֵי-עָלְי מָתוּ חֲפְנִי וּפִינְחָס: 12 וַיִּרְץ אִישׁ-בְּנֵימָן
 מִהַמַּעֲרָכָה וַיָּבֹא שְׁלָה בַּיּוֹם הַהוּא וּמַדְיֹו קָרְעִים וְאֲדָמָה עַל-
 רֹאשׁוֹ: 13 וַיָּבֹא וְהִנֵּה עָלְי יָשֵׁב עַל-הַכֶּסֶּא יָד [יָד] דְּרָךְ מִצְפָּה כִּי-הָיָה

לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל-
 העיר: 14 וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה
 והאיש מהר ויבא ויגד לעלי: 15 ועלי בן-תשעים ושמנה שנה ועיניו
 קמה ולא יכול לראות: 16 ויאמר האיש אל-עלי אנכי הבא מן-
 המערכה ואני מן-המערכה נסתי היום ויאמר מה-היה הדבר
 בני: 17 ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה
 גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו לפני ופינחס וארון האלהים
 נלקחה: פ 18 ויהי כהזכירו את-ארון האלהים ויפל מעל-
 הכסא אחרנית בעד ויד השער ותשבר מפרקתו וימת כיוזקן
 האיש וכבד והוא שפט את-ישראל ארבעים שנה: 19 וכלתו
 אשת-פינחס הרה ללת ותשמע את-השמעה אל-הלקח ארון
 האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כי-נהפכו עליה צריה:
 20 וכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל-תיראי כי בן ילדת
 ולא ענתה ולא-שתה לבה: 21 ותקרא לנער אי-כבוד לאמר
 גלה כבוד מישראל אל-הלקח ארון האלהים ואל-חמיה ואישה:
 22 ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלהים: פ
 5:1 ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאהו מאבן העזר
 אשדוד: 2 ויקחו פלשתים את-ארון האלהים ויביאו אתו בית
 דגון ויציו אתו אצל דגון: 3 וישכמו אשדודים ממחרת והנה
 דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את-דגון וישבו אתו
 למקומו: 4 וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה
 לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי ו כפות ידיו כרתות אל-המפתן
 רק דגון נשאר עליו: 5 על-כן לא-ידרכו כהני דגון וכל-הבאים
 בית-דגון על-מפתן דגון באשדוד עד היום הנה: ס 6 ותכבד
 יד-יהוה אל-האשדודים וישמם ויך אתם בעפלים [בטחרים] את-אשדוד
 ואת-גבוליה: 7 ויראו אנשי-אשדוד כי-כן ואמרו לא-ישב ארון
 אלהי ישראל עמנו כי-קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו: 8 וישלחו
 ויאספו את-כל-סרגי פלשתים אליהם ויאמרו מה-נעשה לארון
 אלהי ישראל ויאמרו נת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את-ארון
 אלהי ישראל: ס 9 ויהי אחריו הסבו אתו ותהי יד-יהוה ו
 בעיר מהומה גדולה מאד ויך את-אנשי העיר מקטן ועד-גדול
 וישתרו להם עפלים [טחרים]: 10 וישלחו את-ארון האלהים עקרון ויהי
 כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסבו אלי
 את-ארון אלהי ישראל להמיתני ואת-עמי: 11 וישלחו ויאספו
 את-כל-סרגי פלשתים ויאמרו שלחו את-ארון אלהי ישראל וישב
 למקמו ולא-ימית אתי ואת-עמי כי-היתה מהומת-מות בכל-
 העיר כבדה מאד יד האלהים שם: 12 והאנשים אשר לא-מתו
 הכו בעפלים [בטחרים] ותעל שועת העיר השמים: 6:1 ויהי ארון-יהוה
 בשדה פלשתים שבעה חדשים: 2 ויקראו פלשתים לכהנים

ולקסמים לאמר מהנעשה לארון יהוה הודענו במה נשלחנו
 למקומו: 3 ויאמרו אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל-
 תשלחו אתו ריקם כי השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם
 למה לאתסור ידו מכם: 4 ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו
 ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה עפלי [טחרין] זהב וחמשה עכברי
 זהב כי מגפה אחת לכלם ולסרניכם: 5 ועשיתם צלמי עפליכם [טחריכם]
 וצלמי עכבריכם המשחיתם את הארץ ונתתם לאלהי ישראל
 כבוד אילי יגל את ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם:
 6 ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם
 הלא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו: 7 ועתה קחו ועשו
 עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם על
 ואסרתם את הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה:
 8 ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו אל העגלה ואת כל הנהב
 אשר השבתם לו אשם תשימו בארצו מצדו ושלתם אתו והלך:
 9 וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את
 הרעה הגדולה הזאת ואם לא וידענו כי לא ידו נגעה בנו מקרה
 הוא היה לנו: 10 ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום
 בעגלה ואת בנייהם כלו בבית: 11 וישמו את ארון יהוה אל-
 העגלה ואת הארצו ואת עכברי זהב ואת צלמי טחריהם:
 12 וישרנה הפרות בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת הלכו
 הלך וגעו ולא סרו ימין ושמאול וסרני פלשתים הלכים אחריהם
 עד גבול בית שמש: 13 ובית שמש קצרים קציר חטים בעמק
 וישאו את עיניהם ויראו את הארון וישמחו לראות: 14 והעגלה
 באה אל שדה יהושע בית השמשי ותעמד שם ושם אבן גדולה
 ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עלה ליהוה: 15
 15 והלויים הורידו את ארון יהוה ואת הארצו אשר אתו אשר בו
 כלי זהב וישמו אל האבן הגדולה ואנשי בית שמש העלו עלות
 ויזבחו זבחים ביום ההוא ליהוה: 16 וחמשה סרני פלשתים ראו
 וישבו עקרון ביום ההוא: 17 ואלה טחרי זהב אשר השיבו
 פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד לענה אחד לאשקלון אחד
 לגת אחד לעקרון אחד: 18 ועכברי זהב מספר כל ערי
 פלשתים לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרזי ועד
 אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה
 בשדה יהושע בית השמשי: 19 ויך באנשי בית שמש כי ראו
 בארון יהוה ויך בעם שבעים איש חמשים אלף איש ויתאבלו
 העם כי הכה יהוה בעם מכה גדולה 20 ויאמרו אנשי בית שמש
 מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים הקדוש הזה ואלמי יעלה
 מעלינו: 21 וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים לאמר
 השבו פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם: 7:1 ויבאו

אנשי | קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו אתו אל בית
אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון
יהוה: פ

2 ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו
עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחרי יהוה: ס 3 ויאמר
שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים
אל יהוה הסירו את אלהי הנכר מתוכם והעשירות והכינו
לבבכם אל יהוה ועבדהו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים:
4 ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העשתרת ויעבדו את
יהוה לבדו: פ 5 ויאמר שמואל קבצו את כל ישראל
המצפתה ואתפלל בעדכם אל יהוה: 6 ויקבצו המצפתה
וישאבו מים וישפכו | לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם
חטאנו ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצפה: 7 וישמעו
פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני פלשתים
אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים: 8 ויאמרו
בני ישראל אל שמואל אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה אלהינו
וישענו מיד פלשתים: 9 ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה [ויעלהו]
עולה כליל ליהוה ויזעק שמואל אל יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה:
10 ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל
וירעם יהוה | בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהם וינגפו
לפני ישראל: 11 ויצאו אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את
פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר: 12 ויקח שמואל אבן אחת
וישם בין המצפה ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר
עד הנה עזרנו יהוה: 13 ויכנעו הפלשתים ולא יספו עוד לבוא
בגבול ישראל ותהי יד יהוה בפלשתים כל ימי שמואל: 14 ותשבנה
הערם אשר לקחו פלשתים מאת ישראל | לישראל מעקרן ועד
גת ואת גבולן הציל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל
ובין האמרי: 15 וישפט שמואל את ישראל כל ימי חייו: 16 והלך
מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל
את כל המקומות האלה: 17 ותשבתי הרמיה כי שם ביתו ושם
שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה: פ

8:1 ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל:
2 ויהי שם בניו הבכור יואל ושם משנהו אביה שפטים בבאר שבע:
3 ולא הלכו בניו בדרך [בדרך כיון] ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו
משפט: פ 4 ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל
הרמיה: 5 ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרך
עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים: 6 וירע הדבר בעיני
שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל
יהוה: פ 7 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל

אֲשֶׁר-יֹאמְרוּ אֵלַיךְ כִּי לֹא אֶתְּךָ מָאֲסוּ כִּי-אֶתִי מָאֲסוּ מִמֶּלֶךְ עֲלֵיהֶם:
 8 כְּכֹל-הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר-עָשׂוּ מִיּוֹם הָעֲלִיתִי אֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד-
 הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּעֲזֹבֵנִי וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים כֵּן הָמָּה עֹשִׂים גַּם-לָךְ:
 9 וְעַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלִם אֵךְ כִּי-הָעֵד תַּעֲיִד בְּהֵם וְהִגַּדְתָּ לָהֶם מִשְׁפַּט
 הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם: ס 10 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵת כָּל-דְּבָרֵי
 יְהוָה אֶל-הָעָם הַשְּׂאֵלִים מֵאִתּוֹ מֶלֶךְ: ס 11 וַיֹּאמֶר זֶה יִהְיֶה
 מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם אֶת-בְּנֵיכֶם יִקַּח וְשֵׁם לוֹ בְּמִרְכַּבְתּוֹ
 וּבִפְרָשָׁיו וּרְצוּ לִפְנֵי מִרְכַּבְתּוֹ: 12 וְלָשׂוּם לוֹ שְׂרֵי אֱלֹפִים וְשְׂרֵי
 חֲמֹשִׁים וְלַחֲרֹשׁ חֲרִישׁוֹ וְלַקָּצֵר וְלַקָּצֵר קִצְרוֹ וְלַעֲשׂוֹת כָּל-מַלְחַמְתּוֹ וְכָל־
 רִכְבּוֹ: 13 וְאֶת-בְּנוֹתֵיכֶם יִקַּח לְרִקְחוֹת וְלִטְבָּחוֹת וְלֵאֲפוֹת: 14 וְאֶת-
 שְׂדוֹתֵיכֶם וְאֶת-כַּרְמֵיכֶם וְזֵיתֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקַּח וְנָתַן לַעֲבָדָיו:
 15 וְזָרְעֵיכֶם וְכַרְמֵיכֶם יַעֲשֶׂר וְנָתַן לְסָרִיסָיו וְלַעֲבָדָיו: 16 וְאֶת-
 עַבְדֵיכֶם וְאֶת-שִׁפְחוֹתֵיכֶם וְאֶת-בַּחֲוָרֵיכֶם הַטּוֹבִים וְאֶת-חֲמוּרֵיכֶם
 יִקַּח וְעֲשֶׂה לְמַלְאכְתּוֹ: 17 צֹאנְכֶם יַעֲשֶׂר וְאֹתָם תַּהְיֶינְלוּ לַעֲבָדִים:
 18 וְיַעֲקֹתֶם בַּיּוֹם הַהוּא מִלִּפְנֵי מַלְכְּכֶם אֲשֶׁר בַּחֲרַתֶּם לָכֶם וְלֹא-
 יַעֲנֶה יְהוָה אֹתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא: 19 וַיִּמְאֲנוּ הָעָם לִשְׁמַע בְּקוֹל שְׁמוּאֵל
 וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי אִם-מֶלֶךְ יִהְיֶה עָלֵינוּ: 20 וְהִינּוּ גַם-אַנְחָנוּ כְּכֹל-
 הַגּוֹיִם וּשְׁפָטָנוּ מִלְּכָנוּ וַיֵּצֵא לִפְנֵינוּ וּנְלַחֵם אֶת-מַלְחַמְתָּנוּ: 21 וַיִּשְׁמַע
 שְׁמוּאֵל אֵת כָּל-דְּבָרֵי הָעָם וַיַּדְבֵּרֵם בְּאָזְנוֹ יְהוָה: פ 22 וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹלִם וְהַמְלַכְתָּ לָהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
 אֶל-אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל לָכוּ אִישׁ לְעִירוֹ: פ

9:1 וַיְהִי-אִישׁ מִבְּנֵי-יָמִין [מִבְּנֵי-יָמִין] וְשֵׁמוֹ קִישׁ בֶּן-אֲבִיָּאל בֶּן-צְרוּר בֶּן-
 בְּכוֹרֶת בֶּן-אֲפִיחַ בֶּן-אִישׁ יָמִינִי גִבּוֹר חַיִל: 2 וְלוֹ-הָיָה בֶן וְשֵׁמוֹ
 שְׂאוּל בַּחּוֹר וְטוֹב וְאִין אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל טוֹב מִמֶּנּוּ מִשְׁכָּמוֹ וּמַעֲלָה
 גְּבוּהַ מְכֹל-הָעָם: 3 וַתֵּאבְדֶּנָּה הָאֲתָנוֹת לְקִישׁ אֲבִי שְׂאוּל וַיֹּאמֶר
 קִישׁ אֶל-שְׂאוּל בְּנוֹ קַח-נָא אֶתְּךָ אֶת-אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וְקוּם לָךְ בִּקֵּשׁ
 אֶת-הָאֲתָנוֹת: 4 וַיַּעֲבֵר בְּהַר אֲפֵרַיִם וַיַּעֲבֵר בְּאַרְצֵי-שֵׁלְשָׁה וְלֹא
 מָצָאוּ וַיַּעֲבְרוּ בְּאַרְצֵי-שַׁעֲלִים וְאִין וַיַּעֲבֵר בְּאַרְצֵי-יָמִינִי וְלֹא מָצָאוּ:
 5 הָמָּה בָּאוּ בְּאַרְץ צוּרִף וְשְׂאוּל אָמַר לְנַעֲרוֹ אֲשֶׁר-עִמּוֹ לָכֶה וְנִשׁוּבָה
 פֶּן-יַחְדַּל אֲבִי מִן-הָאֲתָנוֹת וְדָאג לָנוּ: 6 וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּה-נָא אִישׁ-
 אֱלֹהִים בָּעִיר הַזֹּאת וְהָאִישׁ נִכְבָּד כָּל אֲשֶׁר-יְדַבֵּר בּוֹא יָבֹא עִתָּה
 נִלְכֶה שָׁם אוֹלִי יַגִּיד לָנוּ אֶת-דְּרָכָנוּ אֲשֶׁר-הִלְכָנוּ עָלֶיךָ: 7 וַיֹּאמֶר
 שְׂאוּל לְנַעֲרוֹ וְהִנֵּה נִלְךְ וּמַה-נִּבְיָא לְאִישׁ כִּי הִלְחַם אֲנִי מִכְּלֵינוּ
 וְתִשׁוּרָה אֵיךְ-לִהְבִּיא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים מָה אֶתְּנוּ: 8 וַיִּסַּף הַנַּעַר
 לַעֲנוֹת אֶת-שְׂאוּל וַיֹּאמֶר הִנֵּה נִמְצָא בְיָדִי רִבַּע שֶׁקֶל כֶּסֶף וְנָתַתִּי
 לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וְהִגִּיד לָנוּ אֶת-דְּרָכָנוּ: 9 לְפָנַי | בְּיִשְׂרָאֵל כֹּה-אָמַר
 הָאִישׁ בְּלַכְתּוֹ לְדָרוֹשׁ אֱלֹהִים לָכוּ וְנִלְכֶה עַד-הָרֹאֶה כִּי לִנְבִיא
 הַיּוֹם יִקְרָא לְפָנַי הָרֹאֶה: 10 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לְנַעֲרוֹ טוֹב דְּבַרְךָ
 לָכֶה | נִלְכֶה אֶל-הָעִיר אֲשֶׁר-שָׁם אִישׁ הָאֱלֹהִים: 11 הָמָּה

עלים במעלה העיר והמה מצאו נערוֹת יצאות לשאב מים ויאמרו
להן הגש בזה הראה: 12 ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך
מהר ועתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה:
13 כבאכם העיר כן תמצאון אתו בטרם יעלה הבמה לאכל כי
לא יאכל העם עד-באו כי הוא יברך הזבח אחרי-כן יאכלו
הקראים ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאון אתו: 14 ויעלו העיר
המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה:
ס 15 ויהיה גלה את-אזן שמואל יום אחד לפני בוא-שאוֹל
לאמר: 16 כעת וְמָחָר אֲשַׁלַּח אֵלֶיךָ אִישׁ מֵאֶרֶץ בְּנִימִן וּמִשְׁחָתוֹ
לַנְּגִיד עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעַ אֶת-עַמִּי מִיַּד פְּלִשְׁתִּים כִּי רָאִיתִי
אֶת-עַמִּי כִּי בָאָה צַעֲקוֹתָו אֵלַי: 17 וּשְׁמוּאֵל רָאָה אֶת-שְׁאוּל וַיְהִי
עָנְהוּ הַנָּה הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ זֶה יַעֲזֹר בְּעַמִּי: 18 וַיִּגַּשׁ שְׁאוּל
אֶת-שְׁמוּאֵל בַּתּוֹךְ הַשָּׁעַר וַיֹּאמֶר הַגִּידָה נָא לִי אֵי-זֶה בֵּית הָרֹאֵה:
19 וַיַּעַן שְׁמוּאֵל אֶת-שְׁאוּל וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי הָרֹאֵה עָלָה לְפָנַי הַבְּמָה
וְאֲכַלְתֶּם עִמִּי הַיּוֹם וּשְׁלַחְתִּיךָ בַּבֶּקֶר וְכָל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ אֲנִיד לָךְ:
20 וְלֹא-תִנּוֹת הָאֲבֹדוֹת לָךְ הַיּוֹם שֶׁלֹּשֶׁת הַיָּמִים אֶל-תִּשֶׂם אֶת-לִבְךָ
לָהֶם כִּי נִמְצְאוּ וְלָמִי כָל-חַמְדַּת יִשְׂרָאֵל הֲלוֹא לָךְ וְלִכְל בֵּית
אָבִיךָ: ס 21 וַיַּעַן שְׁאוּל וַיֹּאמֶר הֲלוֹא בֶן-יָמִינִי אֲנֹכִי מִקִּטְנֵי
שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל וּמִשְׁפַּחְתִּי הַצְּעֵרָה מְכַל-מִשְׁפַּחוֹת שְׁבִטֵי בְנֵימִן
וְלָמָּה דִּבַּרְתָּ אֵלַי כַּדָּבָר הַזֶּה: ס 22 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת-שְׁאוּל
וְאֶת-נַעֲרָו וַיְבִיֵאֵם לְשִׁכְתָּה וַיִּתֵּן לָהֶם מִקּוֹם בְּרֹאשׁ הַקְּרוּאִים וְהָמָּה
כְּשֹׁלְשִׁים אִישׁ: 23 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לְטָבַח תִּנְּהוּ אֶת-הַמִּנְּהָ אֲשֶׁר נָתַתִּי
לָךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ שִׁים אֹתָהּ עִמָּךְ: 24 וַיִּרֶם הַטָּבַח אֶת-הַשּׁוֹק
וְהַעֲלִיָּה וַיִּשֶׂם וּלְפָנָי שְׁאוּל וַיֹּאמֶר הִנֵּה הַנִּשְׂאָר שִׁים לְפָנֶיךָ אֲכַל כִּי
לְמוֹעֵד שְׁמוֹר לָךְ לֹאמַר הָעַם וְקִרְאתִי וַיֹּאכַל שְׁאוּל עִם-שְׁמוּאֵל
בַּיּוֹם הַהוּא: 25 וַיִּרְדּוּ מִהַבְּמָה הָעִיר וַיִּדְבַּר עִם-שְׁאוּל עַל-הַגָּן:
26 וַיִּשְׁכְּמוּ וַיְהִי כַעֲלוֹת הַשָּׁחַר וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל-שְׁאוּל הַגָּן [הַגָּנָה]
לֹאמַר קוּמָה וְאֲשַׁלַּחְךָ וַיִּקַּם שְׁאוּל וַיִּצְאוּ שְׁנֵיהֶם הוּא וּשְׁמוּאֵל
הַחוּצָה: 27 הָמָּה יוֹרְדִים בַּקֶּצֶה הָעִיר וּשְׁמוּאֵל אָמַר אֶל-שְׁאוּל
אָמַר לְנַעַר וַיַּעֲבֹר לְפָנֵינוּ וַיַּעֲבֹר וְאֹתָהּ עָמַד כַּיּוֹם וְאֲשְׁמִיעֶךָ אֶת-
דְּבַר אֱלֹהִים: פ

10:1 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת-פֶּךָ הַשֶּׁמֶן וַיִּצַּק עַל-רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁקָהוּ וַיֹּאמֶר
הֲלוֹא כִּי-מִשְׁחָךְ יִהְיֶה עַל-נַחֲלָתוֹ לַנְּגִיד: 2 בְּלִכְתָּךְ הַיּוֹם מֵעַמְדִי
וּמִצְאָתָ שְׁנֵי אַנְשִׁים עִם-קִבְרַת רַחֵל בְּגִבּוֹל בְּנֵימִן בְּצִלְצַח וְאָמַרוּ
אֵלֶיךָ נִמְצְאוּ הָאֲתָנוֹת אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ לְבַקֵּשׁ וְהִנֵּה נָטַשׁ אָבִיךָ אֶת-
דְּבָרֵי הָאֲתָנוֹת וְדָאָג לָכֶם לֹאמַר מָה אַעֲשֶׂה לְבָנִי: 3 וְחִלַּפְתָּ מִשֶּׁם
וְהִלָּאָה וּבָאתָ עַד-אֶלֶּוֹן תְּבוֹר וּמִצְאוּךָ שֶׁם שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים עֹלִים
אֶל-הָאֱלֹהִים בֵּית-אֵל אֶחָד נִשְׂאָ וְשְׁלֹשָׁה גְדִיִּים וְאֶחָד נִשְׂאָ שְׁלֹשֶׁת
כִּכְרוֹת לֶחֶם וְאֶחָד נִשְׂאָ גְבִל-יֵין: 4 וּשְׁאֲלוּ לָךְ לְשָׁלוֹם וְנָתַנוּ לָךְ

שְׁתֵּי-לֶחֶם וְלִקְחַת מִיָּדָם: 5 אַחַר כֵּן תָּבוֹא גִבְעַת הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר-שֵׁם נֹצְבֵי פְלִשְׁתִּים וַיְהִי כְּבֹאֵךְ שֵׁם הָעִיר וּפְגַעְתָּ חֶבְל נְבִיאִים
 יָרְדִים מִהַבְּמָה וּלְפָנֵיהֶם גָּבַל וְתָף וְחִלִּיל וְכַנּוּר וְהִמָּה מִתְנַבְּאִים:
 6 וְצִלְחָה עָלֶיךָ רוּחַ יְהוָה וְהִתְנַבִּית עִמָּם וְנִהַפְכַת לְאִישׁ אַחַר:
 7 וְהָיָה כִּי תִבְאִינָה [תְּבֹאֲנָה] הָאֲתוֹת הָאֱלֹהִים לָךְ עֲשֵׂה לָךְ אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ
 כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ: 8 וַיְרִדְתָּ לְפָנַי הַגִּלְגָּל וְהִנֵּה אֲנֹכִי יָרַד אֵלֶיךָ
 לְהַעֲלֹת עֲלוֹת לְזִבְחַ וְזִבְחֵי שְׁלָמִים שִׁבְעַת יָמִים תִּזְחַל עַד-בּוֹאֵי
 אֵלֶיךָ וְהוֹדַעְתִּי לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: 9 וְהָיָה כִּהֲפַנְתּוּ שַׁכְמוֹ לָלֶכֶת
 מִעַם שְׁמוּאֵל וַיִּהְיֶה-לּוֹ אֱלֹהִים לֵב אַחַר וַיָּבֹאוּ כָּל-הָאֲתוֹת הָאֱלֹהִים
 בַּיּוֹם הַהוּא: 10 וַיָּבֹאוּ שֵׁם הַגִּבְעָתָה וְהִנֵּה חֶבְל-נְבִיאִים
 לְקַרְאָתוֹ וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹכָם: 11 וַיְהִי כָּל-
 יוֹדְעוֹ מֵאֲתֻמּוֹל שְׁלֹשׁוֹם וַיֵּרְאוּ וְהִנֵּה עִם-נְבִיאִים נָבֵא וַיֹּאמֶר הָעָם
 אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ מַה-זֶּה הִנֵּה לְבֶן-קִישׁ הֵגַם שְׁאוּל בְּנְבִיאִים: 12 וַיַּעַן
 אִישׁ מִשָּׁם וַיֹּאמֶר וּמִי אֲבִיהֶם עַל-כֵּן הִיְתָה לְמִשְׁלַח הֵגַם שְׁאוּל
 בְּנְבִיאִים: 13 וַיִּכַּל מִהֲתַנְּבוֹת וַיָּבֵא הַבְּמָה: 14 וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׁאוּל
 אֵלָיו וְאֵל-נַעֲרוֹ אֵן הִלַּכְתֶּם וַיֹּאמֶר לְבַקֵּשׁ אֶת-הָאֲתָנוֹת וַנִּרְאֶה
 כִּי-אֵין וַנָּבֹא אֶל-שְׁמוּאֵל: 15 וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׁאוּל הַגִּידָה-נָא לִּי
 מַה-אָמַר לָכֶם שְׁמוּאֵל: 16 וַיֹּאמֶר שְׁאוּל אֶל-דָּוִד הַגִּיד הַגִּיד לָנוּ
 כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתָנוֹת וְאֵת-דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא הִגִּיד לּוֹ אֲשֶׁר אָמַר
 שְׁמוּאֵל: פ

17 וַיִּצְעַק שְׁמוּאֵל אֶת-הָעָם אֶל-יְהוָה הַמְּצַפֶּה: 18 וַיֹּאמֶר אֶל-
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל פֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי הָעֵלִיתִי
 אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְאֶצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל-
 הַמַּמְלָכוֹת הַלְחָצִים אֶתְכֶם: 19 וְאַתֶּם הַיּוֹם מֵאִסְתֶּם אֶת-אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר-הוּא מוֹשִׁיעַ לָכֶם מִכָּל-רָעוֹתֵיכֶם וְצָרְתֵיכֶם וְתֹאמְרוּ לוֹ כִּי-
 מֶלֶךְ תִּשִּׂים עָלֵינוּ וְעַתָּה הִתִּיצְבוּ לְפָנַי יְהוָה לְשַׁבְּטֵיכֶם וּלְאֵלֹפֵיכֶם:
 20 וַיִּקְרַב שְׁמוּאֵל אֶת כָּל-שַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכַּד שִׁבְט בְּנִימִן:
 21 וַיִּקְרַב אֶת-שִׁבְט בְּנִימִן לְמִשְׁפַּחְתּוֹ [לְמִשְׁפַּחַתִּיו] וַתִּלְכַּד מִשְׁפַּחַת הַמַּטְרֵי
 וַיִּלְכַּד שְׁאוּל בֶּן-קִישׁ וַיִּבְקֶשְׁהוּ וְלֹא נִמְצָא: 22 וַיִּשְׁאַל-עוֹד בְּיְהוָה
 הֲבֵא עוֹד הָלָם אִישׁ וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה-הוּא נֹחֵבֵא אֶל-
 הַכִּלָּיִם: 23 וַיֵּרְצוּ וַיִּקְחֻהוּ מִשָּׁם וַיִּתִּיצַב בְּתוֹךְ הָעָם וַיִּגְבֹּה מִכָּל-
 הָעָם מִשַׁכְמוֹ וּמַעְלָה: 24 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-כָּל-הָעָם הִרְאִיתֶם
 אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ יְהוָה כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּכָל-הָעָם וַיִּרְעוּ כָּל-הָעָם
 וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ: פ 25 וַיְדַבֵּר שְׁמוּאֵל אֶל-הָעָם אֶת מִשְׁפַּט
 הַמַּלְכָּה וַיִּכְתֹּב בְּסֹפֶר וַיִּנַּח לְפָנָי יְהוָה וַיִּשְׁלַח שְׁמוּאֵל אֶת-כָּל-
 הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ: 26 וְגַם-שְׁאוּל הִלָּךְ לְבֵיתוֹ גִּבְעָתָה וַיִּלְכּוּ עִמּוֹ
 הַחִיל אֲשֶׁר-נָגַע אֱלֹהִים בְּלִבָּם: 27 וּבְנֵי בְלִיעֵל אָמְרוּ מַה-יִּשְׁעֵנוּ
 זֶה וַיִּבְהוּ וְלֹא-הִבִּיאוּ לוֹ מִנְחָה וַיְהִי כַּמְחָרִישׁ: פ

11:1 וַיַּעַל נָחֵשׁ הָעֲמוֹנִי וַיַּחֵן עַל-יָבֵשׁ גִּלְעָד וַיֹּאמְרוּ כָּל-אֲנָשֵׁי

יְבִישׁ אֶל-נֶחֱשׁ כָּרַת-לָנוּ בְרִית וְנַעֲבֹדְךָ: 2 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נֶחֱשׁ
 הַעֲמוּנִי בְּזֹאת אֲכַרְתַּ לָּכֶם בְּנִקְוֹר לָכֶם כָּל-עֵין יָמִין וְשִׁמְתִּיהָ
 חֲרָפָה עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל: 3 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו זְקֵנֵי יְבִישׁ הֲרַף לָנוּ שְׁבַעַת
 יָמִים וְנִשְׁלַחְהָ מִלְּאֲכִים בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְאִם-אֵין מוֹשִׁיעַ אֶתְנוּ
 וַיֵּצְאוּ אֵלָיֶךָ: 4 וַיָּבֹאוּ הַמְּלָאכִים גִּבְעַת שְׂאוּל וַיְדַבְּרוּ הַדְּבָרִים
 בְּאָזְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאוּ כָּל-הָעָם אֶת-קוֹלָם וַיִּבְכוּ: 5 וַהֲנִה שְׂאוּל בָּא
 אַחֲרֵי הַבְּקָר מִן-הַשָּׂדֶה וַיֹּאמֶר שְׂאוּל מַה-לָּעָם כִּי יִבְכוּ וַיִּסְפְּרוּ-
 לוֹ אֶת-דְּבָרֵי אֲנָשֵׁי יְבִישׁ: 6 וַתִּצְלַח רוּחַ-אֱלֹהִים עַל-שְׂאוּל בְּשִׁמְעוֹ [כְּשִׁמְעוֹ]
 אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחַר אַפּוֹ מְאֹד: 7 וַיִּקַּח צֶמֶד בְּקָר וַיִּנְתַּחֲהוּ
 וַיִּשְׁלַח בְּכָל-גְּבוּל יִשְׂרָאֵל בְּיַד הַמְּלָאכִים וְלֹאמַר אֲשֶׁר אֵינְנוּ יֹצֵא
 אַחֲרֵי שְׂאוּל וְאַחֲרֵי שְׂמוּאֵל כֹּה יַעֲשֶׂה לְבַקְרוֹ וַיִּפֹּל פָּחַד-יְהוָה עַל-
 הָעָם וַיֵּצְאוּ כָּאִישׁ אֶחָד: 8 וַיִּפְקְדֵם בְּבִזְק וַיְהִיו בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת אֶלֶף וְאִישׁ יְהוּדָה שְׁלֹשִׁים אֶלֶף: 9 וַיֹּאמְרוּ לַמְּלָאכִים
 הַבָּאִים כֹּה תֹאמְרוּן לְאִישׁ יְבִישׁ גִּלְעָד מִחַר תַּהֲיֶיהָ לָכֶם תְּשׁוּעָה
 בַּחֶם [כַּחֶם] הַשָּׁמֶשׁ וַיָּבֹאוּ הַמְּלָאכִים וַיִּגִּדּוּ לְאֲנָשֵׁי יְבִישׁ וַיִּשְׁמְחוּ: 10 וַיֹּאמְרוּ
 אֲנָשֵׁי יְבִישׁ מִחַר נֵצַא אֵלֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָנוּ כְּכֹל-הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם:
 ס 11 וַיְהִי מִמְּחֻרַת וַיִּשֶׁם שְׂאוּל אֶת-הָעָם שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיָּבֹאוּ
 בַתּוֹךְ-הַמַּחֲנֶה בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֶּקֶר וַיִּכּוּ אֶת-עַמּוּן עַד-חֶם הַיּוֹם וַיְהִי
 הַנִּשְׂאָרִים וַיִּפְצְזוּ וְלֹא נִשְׁאָרוּ בָּם שְׁנַיִם יָחַד: 12 וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל-
 שְׂמוּאֵל מִי הָאִמָּר שְׂאוּל יִמְלֶךְ עָלֵינוּ תָנוּ הָאֲנָשִׁים וַנְּמִיתֶם:
 13 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לֹא יוֹמֵת אִישׁ בַּיּוֹם הַזֶּה כִּי הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה תְּשׁוּעָה
 בְּיִשְׂרָאֵל: ס 14 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-הָעָם לְכוּ וְנִלְכְּהָ הַגִּלְגָּל
 וְנַחֲדָשׁ שָׁם הַמְּלוּכָה: 15 וַיִּלְכוּ כָּל-הָעָם הַגִּלְגָּל וַיִּמְלְכוּ שָׁם אֶת-
 שְׂאוּל לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל וַיִּזְבְּחוּ-שָׁם זִבְחִים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה
 וַיִּשְׁמַח שָׁם שְׂאוּל וְכָל-אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד-מָאֵד: פ

12:1 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שָׁמַעְתִּי בְקִלְכֶם לְכָל
 אֲשֶׁר-אָמַרְתֶּם לִי וְאִמְלִיךְ עָלֵיכֶם מֶלֶךְ: 2 וַעֲתָה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ וְ
 מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם וְאֲנִי זְקֵנִתִי וְשִׁבְתִּי וּבְנֵי הַגָּם אֶתְכֶם וְאֲנִי הַתְּהַלְכָתִי
 לִפְנֵיכֶם מִנְעָרֵי עַד-הַיּוֹם הַזֶּה: 3 הֲנִנִי עִנּוּ בִי נֶגֶד יְהוָה וְנֶגֶד מְשִׁיחוֹ
 אֶת-שׁוֹר וְ מִי לְקַחְתִּי וְחִמּוֹר מִי לְקַחְתִּי וְאֶת-מִי עָשַׁקְתִּי אֶת-מִי
 רְצוֹתִי וּמִי-דָמִי לְקַחְתִּי כִפֹּר וְאֵעֲלִים עֵינֵי בּוֹ וְאֲשִׁיב לָכֶם:
 4 וַיֹּאמְרוּ לֹא עָשַׁקְתָּנוּ וְלֹא רְצוֹתָנוּ וְלֹא לְקַחְתָּ מִי-דָאִישׁ מְאוּמָה:
 5 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים עַד יְהוָה בְּכֶם וְעַד מְשִׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מִצְּאֵתֶם
 בְּיַדִּי מְאוּמָה וַיֹּאמֶר עַד: פ 6 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-הָעָם יְהוָה
 אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן וְאֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת-אֲבֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם: 7 וַעֲתָה הִתְיַצְבוּ וְאֲשַׁפְּטָה אֶתְכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֶת-כָּל-
 צְדָקוֹת יְהוָה אֲשֶׁר-עָשָׂה אֶתְכֶם וְאֶת-אֲבוֹתֵיכֶם: 8 כְּאֲשֶׁר-בָּא יַעֲקֹב
 מִצְרַיִם וַיִּזְעַקוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֶל-יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-
 אַהֲרֹן וַיּוֹצִיאוּ אֶת-אֲבֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיִּשְׁבוּם בְּמִקְוֹם הַזֶּה:

9 וַיִּשְׁכַּחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכְּרוּ אֹתָם בְּיַד סִיסְרָא שַׂר־צָבָא
 חָצוּר וּבְיַד־פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלְחַמוּ בָּם: 10 וַיִּזְעֲקוּ אֶל־
 יְהוָה וַיֹּאמֶר [וַיֹּאמְרוּ] חָטְאוּ כִּי עָזַבְנוּ אֶת־יְהוָה וַנַּעֲבֹד אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־
 הָעִשְׁתָּרוֹת וְעַתָּה הֲצִילֵנוּ מִיַּד אִיבֵינוּ וַנַּעֲבֹדְךָ: 11 וַיִּשְׁלַח יְהוָה
 אֶת־יִרְבֵּעֵל וְאֶת־בְּדָן וְאֶת־יַפְתָּח וְאֶת־שְׂמוּאֵל וַיִּצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד
 אִיבֵיכֶם מִסְבִּיב וַתֵּשְׁבוּ בְּטַח: 12 וַתִּרְאוּ כִּי־נָחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן בָּא
 עֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לִי לֹא כִּי־מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עָלֵינוּ וַיְהוֶה אֱלֹהֵיכֶם
 מִלְּכֶכֶם: 13 וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּחֲרַתֶּם אֲשֶׁר שְׁאַלְתֶּם וְהִנֵּה
 נָתַן יְהוָה עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ: 14 אִם־תִּירָאוּ אֶת־יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֹתוֹ
 וּשְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא תִמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה וְהִיתֶם גַּם־אַתֶּם וְגַם־הַמֶּלֶךְ
 אֲשֶׁר מֶלֶךְ עֲלֵיכֶם אַחֵר יְהוֶה אֱלֹהֵיכֶם: 15 וְאִם־לֹא תִשְׁמָעוּ בְּקוֹל
 יְהוָה וּמְרִיתֶם אֶת־פִּי יְהוָה וְהִיתָה יַד־יְהוָה בְּכֶם וּבְאַבְתֵיכֶם:
 16 גַם־עַתָּה הִתְיַצְבוּ וּרְאוּ אֶת־הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְהוָה עֹשֶׂה
 לְעֵינֵיכֶם: 17 הֲלוֹא קִצִּיר־חַטִּים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן קִלּוֹת
 וּמָטָר וַדְּעוּ וּרְאוּ כִּי־רַעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם בְּעֵינֵי יְהוָה לְשֹׂאֵל
 לָכֶם מֶלֶךְ: 18 וַיִּקְרָא שְׂמוּאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן יְהוָה קִלּוֹת
 וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא כָּל־הָעָם מְאֹד אֶת־יְהוָה וְאֶת־שְׂמוּאֵל:
 19 וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אֶל־שְׂמוּאֵל הַתְּפִלָּל בְּעַד־עַבְדֶּיךָ אֶל־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וְאַל־נָמוּת כִּי־יִסְפְּנוּ עַל־כָּל־חַטֹּאתֵינוּ רַעַה לְשֹׂאֵל לָנוּ
 מֶלֶךְ: 20 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־הָעָם אֶל־תִּירָאוּ אֹתָם עֲשִׂיתֶם
 אֶת־כָּל־הָרַעַה הַזֹּאת אַךְ אֶל־תִּסּוּרוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֹת־
 יְהוָה בְּכָל־לִבְבְּכֶם: 21 וְלֹא תִסּוּרוּ כִּי אַחֲרַי הִתְהוֹוֹ אֲשֶׁר לֹא־
 יוֹעִילוּ וְלֹא יִצְּלוּ כִּי־תְהוֹוּ הַמָּה: 22 כִּי לֹא יִפָּשׂ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ
 בְּעַבּוֹר שְׂמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּאֵיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתְכֶם לוֹ לַעַם: 23 גַּם
 אֲנֹכִי חָלִילָה לִי מִחַטָּא לַיהוָה מִחֲדַל לְהַתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם וְהוֹרִיתִי
 אֹתְכֶם בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה וְהִישְׁרָה: 24 אַךְ וַיִּרְאוּ אֶת־יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם
 אֹתוֹ בְּאַמֶּת בְּכָל־לִבְבְּכֶם כִּי רָאוּ אֶת־אֲשֶׁר־הִגִּדְל עִמָּכֶם: 25 וְאִם־
 הָרַע תַּרְעוּ גַם־אַתֶּם גַּם־מִלְּכֶכֶם תִּסְפּוּ: פ

13:1 בֶּן־שָׁנָה שְׁאוּל בְּמֶלְכוֹ וּשְׁתֵּי שָׁנִים מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל:
 2 וַיִּבְחַר־לוֹ שְׁאוּל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִיִּשְׂרָאֵל וַיְהִיו עִם־שְׁאוּל אֲלָפִים
 בְּמִכְמָשׁ וּבִקָּר בֵּית־אֵל וְאֵלָף הָיוּ עִם־יוֹנָתָן בְּגִבְעַת בְּנֵי־מִיָּן וַיִּתֵּר
 הָעָם שְׁלַח אִישׁ לְאֹהֲלָיו: 3 וַיֵּךְ יוֹנָתָן אֶת גִּזְיֵי פְלִשְׁתִּים אֲשֶׁר
 בְּגִבְעָה וַיִּשְׁמָעוּ פְלִשְׁתִּים וּשְׁאוּל תִּקַּע בְּשׁוֹפָר בְּכָל־הָאָרֶץ לֵאמֹר
 יִשְׁמָעוּ הָעִבְרִים: 4 וְכָל־יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ לֵאמֹר הִכָּה שְׁאוּל אֶת־
 גִּזְיֵי פְלִשְׁתִּים וְגַם־נִבְאֵשׁ יִשְׂרָאֵל בְּפְלִשְׁתִּים וַיִּצְעֲקוּ הָעָם אַחֲרֵי
 שְׁאוּל הַגִּלְגָּל: 5 וּפְלִשְׁתִּים נֹאסְפוּ וְלִהְלָחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים
 אֲלָף רֶכֶב וּשְׁשַׁת אֲלָפִים פָּרָשִׁים וְעַם כַּחֲוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־הַיָּם
 לְרֹב וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּמִכְמָשׁ קְדָמַת בֵּית אֹנוֹן: 6 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל רָאוּ
 כִּי צָר־לוֹ כִּי נִגַּשׁ הָעָם וַיִּתְחַבְּאוּ הָעָם בְּמַעְרוֹת וּבְחַוּחִים וּבְסֻלְעִים

ובצרחים ובברות: 7 ועברים עברו את-הירדן ארץ גֹד וגלעד
 ושׂאול עודנו בגלגל וכל-העם חרדו אחריו: 8 ויחל [ויחל] | שבעת
 ימים למועד אשר שמואל ולא-בא שמואל הגלגל ויפץ העם
 מעליו: 9 ויאמר שׂאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה:
 10 ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שׂאול
 לקראתו לברכו: 11 ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שׂאול כי-
 ראיתי כי-נפץ העם מעלי ואתה לא-באת למועד הימים ופלשתים
 נאספים מכמש: 12 ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל לפני
 יהוה לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה: ס 13 ויאמר שמואל
 אל-שׂאול נסבלת לא שמרת את-מצות יהוה אלהיך אשר צוך
 כי עתה הכין יהוה את-ממלכתך אל-ישראל עד-עולם: 14 ועתה
 ממלכתך לא-תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד
 על-עמו כי לא שמרת את אשר-צוך יהוה: פ 15 ויקם שמואל
 ויעל מן-הגלגל גבעת בנימן ויפקד שׂאול את-העם הנמצאים עמו
 כשש מאות איש: 16 ושׂאול ויונתן בנו והעם הנמצא עמם ישבים
 בגבע בנימן ופלשתים חנו במכמש: 17 ויצא המשחית ממחנה
 פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל-דרך עפרה אל-
 ארץ שועל: 18 והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד
 יפנה דרך הגבול הנשקף על-גי הצבעים המדברה: ס
 19 וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי-אמר [אמר] פלשתים פן יעשו
 העברים חרב או חנית: 20 וירדו כל-ישראל הפלשתים ללשוש
 איש את-מחרשתו ואת-אתו ואת-קרדמו ואת מחרשתו: 21 והיתה
 הפצירה פים למחרשת ולאחים ולשלש קלשון ולהקרדמים
 ולהציב הדרך: 22 והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית
 ביד כל-העם אשר את-שׂאול ואת-יונתן ותמצא לשׂאול וליונתן
 בנו: 23 ויצא מצב פלשתים אל-מעבר מכמש: ס
 14:1 ויהי היום ויאמר יונתן בן-שׂאול אל-הנער נשא כליו לכה
 ונעברה אל-מצב פלשתים אשר מעבר הלז ולאביו לא הגיד:
 2 ושׂאול יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר
 עמו כשש מאות איש: 3 ואחיה בן-אחטוב אחי איכבוד | בן-פינחס
 בן-עלי כהן | יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך יונתן:
 4 ובין המעברות אשר בקש יונתן לעבר על-מצב פלשתים שן-
 הסלע מהעבר מזה ושן-הסלע מהעבר מזה ושם האחד בוצץ
 ושם האחד סנה: 5 השן האחד מצויק מצפון מול מכמש והאחד
 מנגב מול גבע: ס 6 ויאמר יונתן אל-הנער | נשא כליו לכה
 ונעברה אל-מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין
 ליהוה מעצור להושיע ברב או במעט: 7 ויאמר לו נשא כליו עשה
 כל-אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך: ס 8 ויאמר
 יונתן הנה אנחנו עברים אל-האנשים ונגלינו אליהם: 9 אם-כה

יאמרו אלינו דמו עד הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם: 10 ואם כזה יאמרו עליו ועלינו כענתכם יהנה בידנו וזה לנו האות: 11 ויגלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן החרים אשר התחבאו שם: 12 ויענו אנשי המצבה את יונתן ואת נשא כליו ויאמרו עליו אלינו ונודיעה אתכם דבר פ ויאמר יונתן אל נשא כליו עלה אחרי כי נתנם יהנה ביד ישראל: 13 ויעל יונתן על ידיו ועל רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו: 14 ותהי המכה הראשנה אשר הכה יונתן ונשא כליו כעשרים איש כבחיצי מענה צמד שדה: 15 ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל העם המצב והמשחית חרדו גם המה ותרגו הארץ ותהי לחרדת אלהים: 16 ויראו הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה ההמון נמוג וילך והלם: פ 17 ויאמר שאול לעם אשר אתו פקדו נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו: 18 ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים כיהיה ארון האלהים ביום ההוא ובני ישראל: 19 ויהי עד דבר שאול אל הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים וילך הלוח ורב פ ויאמר שאול אל הכהן אסף ידך: 20 ויזעק שאול וכל העם אשר אתו ויבאו עד המלחמה והנה היתה חרב איש ברעהו מהומה גדולה מאד: 21 והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו עמם במחנה סביב וגם המה להיות עם ישראל אשר עם שאול ויונתן: 22 וכל איש ישראל המתחבאים בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וידבקו גם המה אחריהם במלחמה: 23 ויושע יהנה ביום ההוא את ישראל והמלחמה עברה את בית און: 24 ואיש ישראל נגש ביום ההוא ויאל שאול את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם עד הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם לחם: ס 25 וכל הארץ באו ביער ויהי דבש על פני השדה: 26 ויבא העם אל היער והנה הלך דבש ואין משיג ידו אל פיו כהרא העם את השבעה: 27 ויונתן לא שמע בהשביע אביו את העם וישלח את קצה המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערת הדבש וישב ידו אל פיו ותראנה [נתארנה] עיניו: 28 ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם היום ויעף העם: 29 ויאמר יונתן עכר אבי את הארץ ראו נא כי ארו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה: 30 אף כי לוא אכל אכל היום העם משלל איביו אשר מצא כי עתה לא רבתה מכה בפלשתים: 31 ויכו ביום ההוא בפלשתים ממכמש אילנה ויעף העם מאד: 32 ויעש [ויעט] העם אל שלל [השלל] ויקחו צאן ויבקר ויבקר וישחטו ארצה ויאכל העם על הדם: 33 ויגידו לשאול לאמר הנה העם חטאים ליהנה לאכל על הדם ויאמר בגדתם גלוי אלי היום אבן גדולה:

34 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל פָּצוּ בָעַם וְאָמַרְתֶּם לָהֶם הֲגִישׁוּ אֵלַי אִישׁ שׁוֹרֹ
וְאִישׁ שִׁיָּהוּ וְשַׁחַטְתֶּם בְּזֶה וְאָכַלְתֶּם בִּזְהוּ וְלֹא־תַחַטְאוּ לַיהוָה לֵאכֹל
אֶל־הַדָּם וַיִּגְשׁוּ כָל־הָעָם אִישׁ שׁוֹרֹ בִידּוֹ הַלִּילָה וַיִּשְׁחַטּוּ־שָׁם:
35 וַיִּבֶן שְׂאוּל מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֹתוֹ הַחַל לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ לַיהוָה: פ
36 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל נִרְדָּה אַחֲרַי פְּלִשְׁתִּים | לִילָה וַנִּבְּוָה בָהֶם | עַד־אוֹר
הַבֹּקֶר וְלֹא־נִשְׁאַר בָּהֶם אִישׁ וַיֹּאמְרוּ כָל־הַטּוֹב בְּעֵינַיִךְ עָשָׂה ס
וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן נִקְרְבָה הֵלֶם אֶל־הָאֱלֹהִים: 37 וַיִּשְׁאַל שְׂאוּל בָּאֱלֹהִים
הָאֲרָד אַחֲרַי פְּלִשְׁתִּים הַתַּתָּנִם בְּיַד יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָנָהוּ בַיּוֹם הַהוּא:
38 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל גִּשׁוּ הֵלֶם כָּל פְּנוֹת הָעָם וּדְעוּ וּרְאוּ בַמָּה הִיְתָה
הַחַטָּאת הַזֹּאת הַיּוֹם: 39 כִּי חִי־יְהוָה הַמוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־
יִשְׁנֹו בַיּוֹנְתָן בְּנֵי כִי מוֹת יָמוּת וְאִין עָנָהוּ מִכָּל־הָעָם: 40 וַיֹּאמֶר אֶל־
כָּל־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם תִּהְיוּ לַעֲבָר אֶחָד וְאֲנִי וַיּוֹנְתָן בְּנֵי נְהִיָה לַעֲבָר
אֶחָד וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל־שְׂאוּל הַטּוֹב בְּעֵינַיִךְ עָשָׂה: ס 41 וַיֹּאמֶר
שְׂאוּל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲבָה תָמִים וַיִּלְכַּד יוֹנְתָן וְשְׂאוּל
וְהָעָם יֵצְאוּ: 42 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל הַפִּילוּ בֵינִי וּבֵין יוֹנְתָן בְּנֵי וַיִּלְכַּד
יוֹנְתָן: 43 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־יוֹנְתָן הַגִּידָה לִּי מַה עָשִׂיתָה וַיִּגְדַּלּוּ יוֹנְתָן
וַיֹּאמֶר טָעַם טַעַמְתִּי בַקֶּצֶה הַמַּטָּה אֲשֶׁר־בְּיַדִּי מֵעֵט דָּבֶשׁ הַנְּגִי אָמוֹת:
44 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל כֹּה־יַעַשׂה אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֵף כִּי־מוֹת תָּמוּת יוֹנְתָן:
45 וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שְׂאוּל הַיּוֹנְתָן | מוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוּלָה
הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חֲלִילָה חִי־יְהוָה אִם־יִפֹּל מִשַּׁעֲרַת רֹאשׁוֹ אֶרְצָה כִּי־
עִם־אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת־יוֹנְתָן וְלֹא־מָת: ס
46 וַיַּעַל שְׂאוּל מֵאַחֲרַי פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים הִלְכוּ לְמִקְוָם: 47 וְשְׂאוּל
לָכַד הַמְּלוּכָה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּחֶם סָבִיב | בְּכָל־אֵיבָיו בְּמוֹאָב |
וּבְבְנֵי־עַמּוֹן וּבְאֲדוֹם וּבַמֶּלְכִי צוּבָה וּבַפְּלִשְׁתִּים וּבְכָל אֲשֶׁר־
יָפְנָה יִרְשָׁיעַ: 48 וַיַּעַשׂ חַיִל וַיַּךְ אֶת־עַמְלֵק וַיִּצַּל אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד
שִׁסְחָה: ס 49 וַיְהִיו בְּנֵי שְׂאוּל וַיִּשׁוּי וּמִלְכֵי־שׁוּעַ וְשֵׁם
שְׁתֵּי בְנֵיהֶם שֵׁם הַבְּכִירָה מֶרֶב וְשֵׁם הַקָּטָן מִיכָל: 50 וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ
שְׂאוּל אַחִינֹעַם בַּת־אַחִימֵעַץ וְשֵׁם שְׂרָצְבָאוּ אֲבִיר בֶּן־נֵר דוֹד
שְׂאוּל: 51 וְקִישׁ אֲבִי־שְׂאוּל וְנֵר אֲבִי־אַבְנֵר בֶּן־אַבִּיָּאל: ס
52 וַתְּהִי הַמַּלְחָמָה חֲזָקָה עַל־פְּלִשְׁתִּים כָּל יְמֵי שְׂאוּל וַרְאָה
שְׂאוּל כָּל־אִישׁ גִּבּוֹר וְכָל־בֶּן־חַיִל וַיִּאֲסֹפְהוּ אֵלָיו: ס
15:1 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־שְׂאוּל אֲתִי שְׁלַח יְהוָה לְמַשְׁחָךְ לְמֶלֶךְ
עַל־עַמּוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שְׁמַע לְקוֹל דְּבַרִי יְהוָה: ס 2 כֹּה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת פְּקֹדֵתִי אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה עַמְלֵק לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
שָׁם לוֹ בַּדֶּרֶךְ בַּעֲלֹתוֹ מִמִּצְרַיִם: 3 עַתָּה לֶךְ וְהַכִּיתָ אֶת־עַמְלֵק
וְהַחֲרַמְתָּם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלֹא תַחַמַּל עָלָיו וְהַמָּתָה מֵאִישׁ עַד־
אִשָּׁה מֵעַלְל וְעַד־יוֹנֵק מִשׁוֹר וְעַד־שֶׁה מִגִּמְלָה וְעַד־חֲמוֹר: ס
4 וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל אֶת־הָעָם וַיִּפְקְדֵם בְּטֹלָאִים מֵאֲתוּם אֶלְף רַגְלֵי
וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אֶת־אִישׁ יְהוּדָה: 5 וַיָּבֹא שְׂאוּל עַד־עִיר עַמְלֵק

וַיִּרְבּוּ בַּנֶּחֱלָה: 6 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־הַקִּינִי לִכְוֹ סְרוּ רִדּוּ מִתּוֹךְ עַמְּלִקִי
פֶּן־אֶסְפְּדָם עִמּוֹ וְאַתָּה עֲשִׂיתָה חֶסֶד עִם־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעִלּוֹתָם
מִמִּצְרַיִם וַיִּסַּר קִינִי מִתּוֹךְ עַמְּלִק: 7 וַיִּךְ שְׂאוּל אֶת־עַמְּלִק מִחַוִּילָה
בַּזָּרְחָה שׁוּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִצְרַיִם: 8 וַיִּתְּפֹשׂ אֶת־אֶגַּג מֶלֶךְ־עַמְּלִק
חַי וְאֶת־כָּל־הָעָם הַחֲרִים לְפִי־חָרֵב: 9 וַיַּחְמַל שְׂאוּל וְהָעָם עַל־
אֶגַּג וְעַל־מִיטֵב הַצֹּאן וְהַבֶּקֶר וְהַמִּשְׁנִים וְעַל־הַכְּרִים וְעַל־כָּל־
הַטּוֹב וְלֹא אָבוּ הַחֲרִימָם וְכָל־הַמְּלֹאכָה נִמְבֹּזָה וַנִּמַּס אֶתָּה
הַחֲרִימוּ: פ 10 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־שְׂמוּאֵל לֵאמֹר: 11 נַחֲמֵתִי
כִּי־הִמְלַכְתִּי אֶת־שְׂאוּל לְמֶלֶךְ כִּי־שָׁב מֵאַחֲרַי וְאַתָּה דִּבַּרְתָּ לֹא הַקִּים
וַיַּחַר לְשְׂמוּאֵל וַיִּזְעַק אֶל־יְהוָה כָּל־הַלַּיְלָה: 12 וַיִּשְׁכַּם שְׂמוּאֵל
לְקַרְאֵת שְׂאוּל בַּבֶּקֶר וַיִּגַּד לְשְׂמוּאֵל לֵאמֹר בֹּא־שְׂאוּל הַכַּרְמֶלָה
וְהִנֵּה מְצִיב לּוֹ יָד וַיִּסֵּב וַיַּעֲבֹר וַיֵּרֶד הַגִּלְגָּל: 13 וַיָּבֹא שְׂמוּאֵל
אֶל־שְׂאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ שְׂאוּל בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה הַקִּימְתִי אֶת־דְּבַר
יְהוָה: 14 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל וּמָה קוֹל־הַצֹּאן הַזֶּה בְּאָזְנִי וְקוֹל הַבֶּקֶר
אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ: 15 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל מֵעַמְּלִקִי הֵבִיאוּם אֲשֶׁר חָמַל
הָעָם עַל־מִיטֵב הַצֹּאן וְהַבֶּקֶר לְמַעַן זִבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת־הַיּוֹתֵר
הַחֲרַמְנוּ: ס 16 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־שְׂאוּל הֲרַף וְאֵינִידָה לְךָ אֶת־
אֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה אֵלַי הַלַּיְלָה וַיֹּאמְרוּ [וַיֹּאמֶר] לוֹ דְבַר: ס 17 וַיֹּאמֶר
שְׂמוּאֵל הֲלוֹא אִם־קָטַן אַתָּה בְּעֵינַיִךְ רֹאשׁ שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה
וַיִּמְשַׁחֶךָ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: 18 וַיִּשְׁלַחֶךָ יְהוָה בְּדַרְךָ וַיֹּאמֶר
לְךָ וְהַחֲרַמְתָּה אֶת־הַחֲטָאִים אֶת־עַמְּלִק וְנִלְחַמְתָּ בּוֹ עַד כָּלּוֹתָם
אַתָּם: 19 וְלָמָּה לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וַתַּעַט אֶל־הַשְּׁלִל וַתַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: ס 20 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־שְׂמוּאֵל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי
בְּקוֹל יְהוָה וְאַלְךָ בְּדַרְךָ אֲשֶׁר־שָׁלַחְנִי יְהוָה וְאָבִיָא אֶת־אֶגַּג מֶלֶךְ
עַמְּלִק וְאֶת־עַמְּלִק הַחֲרַמְתִּי: 21 וַיִּקַּח הָעָם מִהַשְּׁלִל צֹאן וּבֶקֶר
רֵאשִׁית הַחֲרָם לְזִבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּגִּלְגָּל: 22 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
הַחֲפִץ לַיהוָה בְּעִלּוֹת וּזְבָחִים כַּשֹּׁמֵעַ בְּקוֹל יְהוָה
הִנֵּה שֹׁמֵעַ מִזְבַּח טוֹב לְהַקְשִׁיב מִחֶלֶב אֵילִים:
23 כִּי חֲטָאת־קָסֶם מְרִי וְאֹנָן וְתַרְפִּים הַפָּצֵר
יַעַן מְאֹסָה אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאָסֶךָ מִמֶּלֶךְ: ס
24 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־שְׂמוּאֵל חֲטָאתִי כִּי־עֲבַרְתִּי אֶת־פִּי־יְהוָה וְאֶת־
דְּבַר־יְךָ כִּי יִרְאֵתִי אֶת־הָעָם וְאִשְׁמַע בְּקוֹלָם: 25 וְעַתָּה שָׂא נָא אֶת־
חֲטָאתִי וְשׁוּב עִמָּי וְאִשְׁתַּחֲוֵה לַיהוָה: 26 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־שְׂאוּל
לֹא אָשׁוּב עִמָּךְ כִּי מְאֹסָה אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאָסֶךָ יְהוָה מִהַיּוֹת
מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: ס 27 וַיִּסֵּב שְׂמוּאֵל לָלֶכֶת וַיַּחְזֹק בְּכַנְפֵי־
מַעֲלָלוֹ וַיִּקְרַע: 28 וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂמוּאֵל קְרַע יְהוָה אֶת־מַמְלַכּוֹת
יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיֶיךָ הַיּוֹם וּנְתַנֶּה לְרַעַף הַטּוֹב מִמָּךְ: 29 וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל
לֹא יִשְׁקֵר וְלֹא יִנְחַם כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנְחָם: 30 וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי
עַתָּה כַּבְּדֵנִי נָא נִגַּד וְקִנִּי־עִמָּי וְנִגַּד יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עִמָּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי

ליהוה אלהיך: 31 וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול ליהוה:
 ס 32 ויאמר שמואל הגישו אלי את-אנג מלך עמלק וילך אליו
 אנג מעדנת ויאמר אנג אכן סר מר-המות: ס 33 ויאמר
 שמואל כאשר שכלה נשים חרבך כן-תשכל מנשים אמך וישפך
 שמואל את-אנג לפני יהוה בגלגל: ס 34 וילך שמואל הרמתה
 ושאול עלה אל-ביתו גבעת שאול: 35 ולא-יסף שמואל לראות
 את-שאול עד-יום מותו כיהתאבל שמואל אל-שאול ויהוה נחם
 כיהמליך את-שאול על-ישראל: פ
 16:1 ויאמר יהוה אל-שמואל עד-מתי אתה מתאבל אל-
 שאול ואני מאסתיו ממלך על-ישראל מלא קרנך שמן ולך
 אשלחך אל-ישי בית-הלחמי כיראיתי בבניו לי מלך: 2 ויאמר
 שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ס ויאמר יהוה עגלת
 בקר תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי: 3 וקראת לישי
 בזבח ואנכי אודיעך את אשר-תעשה ומשחת לי את אשר-אמר
 אליך: 4 ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו
 זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך: 5 ויאמר ו שלום לזבח
 ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את-ישי ואת-
 בניו ויקרא להם לזבח: 6 ויהי בבואם וירא את-אליאב ויאמר אך
 נגד יהוה משיחו: 7 ויאמר יהוה אל-שמואל אל-תבט אל-מראהו
 ואל-גבה קומתו כי מאסתיהו כי ו לא אשר יראה האדם כי האדם
 יראה לעינים ויהוה יראה ללבב: 8 ויקרא ישי אל-אבינדב
 ויעברו לפני שמואל ויאמר גם-בנה לא-בחר יהוה: 9 ויעבר
 ישי שמה ויאמר גם-בנה לא-בחר יהוה: 10 ויעבר ישי שבעת בניו
 לפני שמואל ויאמר שמואל אל-ישי לא-בחר יהוה באלה:
 11 ויאמר שמואל אל-ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן
 והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל-ישי שלחה וקחנו כי לא
 נסב עד-באו פה: 12 וישלח ויביאהו והוא אדמוני עם-יפה עינים
 וטוב ראי פ ויאמר יהוה קום משחהו כי-זה הוא: 13 ויקח
 שמואל את-קרן השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח-יהוה
 אל-דוד מהיום והוא ומעלה ויקם שמואל וילך הרמתה: ס
 14 ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו רוח-רעה מאת יהוה:
 15 ויאמרו עבדי-שאול אליו הנה-נא רוח-אלהים רעה מבעתך:
 16 יאמר-נא אדננו עבדיך לפניך יבקשו איש ידע מנגן בכנור
 והיה בהיות עליך רוח-אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך: פ
 17 ויאמר שאול אל-עבדיו ראו-נא לי איש מיטיב לנגן והביאתם
 אלי: 18 ויען אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישי בית
 הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר
 ויהוה עמו: 19 וישלח שאול מלאכים אל-ישי ויאמר שלחה אלי
 את-דוד בנך אשר בצאן: 20 ויקח ישי חמור לחם ונאד זין וגדי

עֲזִים אֶחָד וַיִּשְׁלַח בֵּינֵי-דָוִד בְּנֵי אֶל-שָׂאוּל: 21 וַיָּבֹא דָוִד אֶל-שָׂאוּל
וַיַּעֲמֵד לְפָנָיו וַיֹּאחֲזֵקוּ מְאֹד וַיְהִי-לוֹ נֶשֶׂא כָלִים: 22 וַיִּשְׁלַח שָׂאוּל
אֶל-יִשִׁי לֵאמֹר יַעֲמַד-נָא דָוִד לְפָנָי כִּי-מָצָא חַן בְּעֵינָי: 23 וְהָיָה
בְּהַיּוֹת רוּחַ-אֱלֹהִים אֶל-שָׂאוּל וּלְקַח דָּוִד אֶת-הַכְּנֹר וּנְגִן בְּיָדוֹ
וְרוּחַ לְשָׂאוּל וְטוֹב לוֹ וְסָרָה מֵעָלָיו רוּחַ הָרָעָה: פ
17:1 וַיֹּאסְפוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-מַחְנֵיהֶם לַמִּלְחָמָה וַיֹּאסְפוּ שָׂכָה
אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיַּחֲנוּ בֵּין-שׁוֹכָה וּבֵין-עֹנְקָה בְּאֶפְסַ דְּמִים: 2 וּשְׂאוּל
וְאִישׁ-יִשְׂרָאֵל נֹאסְפוּ וַיַּחֲנוּ בְּעַמֻּק הָאֵלֶּה וַיַּעֲרְכוּ מִלְחָמָה לְקִרְאֵת
פְּלִשְׁתִּים: 3 וּפְלִשְׁתִּים עַמְדִים אֶל-הָהָר מִזֶּה וְיִשְׂרָאֵל עַמְדִים אֶל-
הָהָר מִזֶּה וַהֲגִיֵּא בִּינֵיהֶם: 4 וַיֵּצֵא אִישׁ-הַבָּנִים מִמַּחְנֹת פְּלִשְׁתִּים
גְּלוֹת שְׂמוֹ מִגַּת גְּבוּהוֹ שֵׁשׁ אַמּוֹת וְזָרַת: 5 וְכוּבַע נִחֲשֶׁת עַל-רֹאשׁוֹ
וְשִׁרְיוֹן קֶשְׁקֶשִׁים הוּא לְבוּשׁ וּמִשְׁקַל הַשִּׁרְיוֹן חֲמֹשֶׁת אֲלָפִים שְׁקָלִים
נִחֲשֶׁת: 6 וּמִצַּחַת נִחֲשֶׁת עַל-רִגְלָיו וְכִידוֹן נִחֲשֶׁת בֵּין כַּתְּפָיו: 7 וְחָץ וְעֵץ
חֲנִיתוֹ כַּמְנוֹר אֲרָגִים וּלְהַבַּת חֲנִיתוֹ שֵׁשׁ-מֵאוֹת שְׁקָלִים בְּרִזֵּל וְנִשְׂא
הַצֵּנָה הַלֵּךְ לְפָנָיו: 8 וַיַּעֲמֵד וַיִּקְרָא אֶל-מַעֲרֹכַת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
לָהֶם לָמָּה תִצְאוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה הַלּוֹא אֲנֹכִי הַפְּלִשְׁתִּי וְאַתֶּם עֲבָדִים
לְשָׂאוּל בְּרוּ-לָכֶם אִישׁ וַיֵּרַד אֵלָי: 9 אִם-יֹכֵל לְהִלָּחֵם אִתִּי וְהִכְנִי
וְהִינּוּ לָכֶם לַעֲבָדִים וְאִם-אֲנִי אוֹכֵל-לוֹ וְהִכִּיתִיו וְהִייתֶם לְנוֹ
לַעֲבָדִים וְעַבַּדְתֶּם אֹתָנוּ: 10 וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֲנִי חֲרַפְתִּי אֶת-
מַעֲרֹכֹת יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה תִּנּוּ-לִי אִישׁ וּנְלַחֲמָה יַחַד: 11 וַיִּשְׁמַע
שָׂאוּל וְכָל-יִשְׂרָאֵל אֶת-דִּבְרֵי הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלֶּה וַיַּחֲתוּ וַיֵּרְאוּ מְאֹד:
פ 12 וְדָוִד בֶּן-אִישׁ אֶפְרַתִּי הַזֶּה מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וּשְׂמוֹ יִשִׁי
וְלוֹ שְׂמֹנֶה בָנִים וְהָאִישׁ בִּימֵי שָׂאוּל זָקֵן בָּא בְּאֲנָשִׁים: 13 וַיֵּלְכוּ
שְׁלֹשׁ בְּנֵי-יִשִׁי הַגְּדֹלִים הֵלְכוּ אַחֲרֵי-שָׂאוּל לַמִּלְחָמָה וְשֵׁם הַשְּׁלֹשֶׁת
בָּנָיו אֲשֶׁר הֵלְכוּ בַּמִּלְחָמָה אֵלִיאָב הַבְּכוֹר וּמִשְׁנֵהוּ אַבִּינָדָב
וְהַשְּׁלִישִׁי שָׁמָּה: 14 וְדָוִד הוּא הַקָּטָן וְשִׁלְשֵׁה הַגְּדֹלִים הֵלְכוּ אַחֲרֵי
שָׂאוּל: ס 15 וְדָוִד הַלֵּךְ וְשָׁב מֵעַל שָׂאוּל לְרַעוֹת אֶת-צֹאֵן
אָבִיו בֵּית-לָחֶם: 16 וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי הַשָּׂכָם וְהַעֲרַב וַיִּתְּצֵב אַרְבַּעַם
יּוֹם: פ 17 וַיֹּאמֶר יִשִׁי לְדָוִד בְּנֵי קַח-נָא לְאַחִיךָ אִיפֹת הַקָּלָיִם
הַזֶּה וְעִשְׂרֵה לָחֶם הַזֶּה וְהָרֵץ הַמַּחְנֵה לְאַחִיךָ: 18 וְאֵת עֶשְׂרֵת חֲרָצֵי
הַחֶלֶב הָאֵלֶּה תָּבִיא לְשֵׁר-הָאֵלֶּף וְאֶת-אַחִיךָ תִּפְקַד לְשָׁלוֹם וְאֶת-
עַרְבָתָם תִּקַּח: 19 וּשְׂאוּל וְהָמָּה וְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּעַמֻּק הָאֵלֶּה
נִלְחָמִים עִם-פְּלִשְׁתִּים: 20 וַיִּשְׁכֹּם דָּוִד בַּבֹּקֶר וַיִּטֵּשׁ אֶת-הַצֹּאֵן עַל-
שֹׁמֵר וַיֵּשָׂא וַיֵּלֶךְ כְּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יִשִׁי וַיָּבֹא הַמַּעֲגָלָה וְהַחִיל הַיֵּצֵא אֶל-
הַמַּעֲרָכָה וְהָרַעוּ בַּמִּלְחָמָה: 21 וַתַּעֲרֹךְ יִשְׂרָאֵל וּפְלִשְׁתִּים מַעֲרָכָה
לְקִרְאֵת מַעֲרָכָה: 22 וַיִּטֵּשׁ דָּוִד אֶת-הַכָּלִים מֵעָלָיו עַל-יַד שׁוֹמֵר
הַכָּלִים וַיֵּרֶץ הַמַּעֲרָכָה וַיָּבֹא וַיִּשְׂאֵל לְאַחִיו לְשָׁלוֹם: 23 וְהוּא
מְדַבֵּר עִמָּם וְהִנֵּה אִישׁ הַבָּנִים עוֹלָה גְלוֹת הַפְּלִשְׁתִּי שְׂמוֹ מִגַּת
מִמַּעֲרוֹת [מִמַּעֲרֹכֹת] פְּלִשְׁתִּים וַיְדַבֵּר כְּדִבְרֵי הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמַע דָּוִד: 24 וְכָל

איש ישראל בראותם את־האיש וינסו מפניו וייראו מאד: 25 ויאמר |
איש ישראל הראיתם האיש העלה הנה כי לחרף את־ישראל
עלה והנה האיש אשר־יכנו יעשרנו המלך | עשר גדול ואת־בתו
יתן־לו ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל: 26 ויאמר דוד אל־
האנשים העמדים עמו לאמר מה־יעשה לאיש אשר יכה את־
הפלשתי הלז והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל
הנה כי חרף מערכות אלהים חיים: 27 ויאמר לו העם כדבר הנה
לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו: 28 וישמע אליאב אחיו הגדול
בדברו אל־האנשים ויחר־אף אליאב בדוד ויאמר | למה־זה
ירדת ועל־מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את־זדונך
ואת רע לבבך כי למען ראות המלחמה ירדת: 29 ויאמר דוד מה
עשיתי עתה הלוא דבר הוא: 30 ויסב מאצלו אל־מול אחר ויאמר
כדבר הנה וישבהו העם דבר כדבר הראשון: 31 וישמעו הדברים
אשר דבר דוד ויגדו לפני־שאול ויקחהו: 32 ויאמר דוד אל־
שאול אל־יפל לב־אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם־הפלשתי
הנה: 33 ויאמר שאול אל־דוד לא תוכל ללכת אל־הפלשתי הנה
להלחם עמו כי־נער אתה והוא איש מלחמה מנעריו: ׀
34 ויאמר דוד אל־שאול רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי
ואת־הדוב ונשא שה מהעדר: 35 ויצאתי אחריו והפתיו והצלתי
מפיו ויקם עלי והחזקתי בזקנו והפתיו והמיתיו: 36 גם את־הארי
גם־הדוב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הנה כאחד מהם כי
חרף מערכת אלהים חיים: ׀ 37 ויאמר דוד יהיה אשר
הצלני מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני מיד הפלשתי הנה ׀
ויאמר שאול אל־דוד לך ויהנה יהיה עמך: 38 וילבש שאול את־
דוד מדיו ונתן קובע נחשת על־ראשו וילבש אתו שריון: 39 ויחגר
דוד את־חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא־נסה ויאמר דוד
אל־שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד
מעליו: 40 ויקח מקלו בידו ויבחר־לו חמשה חלקי־אבנים | מן־
הנחל וישם אתם בכלי הרעים אשר־לו ובילקוט וקלעו בידו
ויגש אל־הפלשתי: 41 וילך הפלשתי הלך וקרב אל־דוד והאיש
נשא הצנה לפניו: 42 ויבט הפלשתי ויראה את־דוד ויבזהו כי־היה
נער ואדמני עם־יפה מראה: 43 ויאמר הפלשתי אל־דוד הכלב
אנכי כי־אתה בא־אלי במקלות ויקלל הפלשתי את־דוד באלהיו:
44 ויאמר הפלשתי אל־דוד לכה אלי ואתנה את־בשרך לעוף
השמים ולבהמת השדה: ׀ 45 ויאמר דוד אל־הפלשתי
אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא־אליך בשם יהוה
צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת: 46 היום הנה יסגרך
יהוה בידו והכיתך והסרתך את־ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה
פלשתיים היום הנה לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל־הארץ

כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל: 47 וַיִּדְעוּ כָּל־הַקְּהָל הַזֶּה כִּי־לֹא בַחֲרֹב
 וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ יְהוָה כִּי לַיהוָה הַמַּלְחָמָה וַנִּתֵּן אֶתְכֶם בְּיַדְנוּ:
 48 וְהָיָה כִּי־קָם הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּלָּךְ וַיִּקְרַב לַקְּרֹאת דָּוִד וַיִּמְהַר דָּוִד
 וַיִּרֶץ הַמַּעְרָכָה לַקְּרֹאת הַפְּלִשְׁתִּי: 49 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יָדוֹ אֶל־
 הַכְּלִי וַיִּקַּח מִשָּׁם אֶבֶן וַיִּקְלַע וַיִּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־מִצְחוֹ וַתִּטְבַּע
 הָאֶבֶן בְּמִצְחוֹ וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו אֶרְצָה: 50 וַיַּחֲזֹק דָּוִד מִן־הַפְּלִשְׁתִּי
 בַקְּלַע וּבְאֶבֶן וַיִּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּמִּיתֵהוּ וַחֲרַב אֵין בְּיַד־דָּוִד:
 51 וַיִּרֶץ דָּוִד וַיַּעֲמֵד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֶת־חַרְבּוֹ וַיִּשְׁלֹפֶה מִתַּעֲרָהוּ
 וַיִּמָּתֵתֵהוּ וַיִּכְרַת־בָּהּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי־מַת גְּבוּרָם
 וַיִּנָּסוּ: 52 וַיָּקָמוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה וַיִּרְעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים
 עַד־בּוֹאֵךְ גֵּיא וְעַד שַׁעֲרֵי עַקְרוֹן וַיִּפְּלוּ חֲלָלִי פְלִשְׁתִּים בַּדֶּרֶךְ
 שַׁעֲרִים וְעַד־גֵּת וְעַד־עַקְרוֹן: 53 וַיָּשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִדֶּלֶק אַחֲרֵי
 פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁסוּ אֶת־מַחְנֵיהֶם: 54 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־רֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי
 וַיָּבֵאתֵהוּ יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כָּלִּיו שָׁם בְּאַהֲלוֹ: ס
 55 וְכִרְאוֹת שְׂאוֹל אֶת־דָּוִד יָצָא לַקְּרֹאת הַפְּלִשְׁתִּי אָמַר אֶל־
 אַבְנֵר שֶׁר הַצָּבָא בֶן־מִיָּזָה הַנֶּעַר אַבְנֵר וַיֹּאמֶר אַבְנֵר חַי־נַפְשֶׁךָ
 הַמֶּלֶךְ אִם־יִדְעֵתִי: 56 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׂאוֹל אֵתָּה בֶן־מִיָּזָה הַעֲלֹם:
 ס 57 וַיָּכֻשׁוּב דָּוִד מֵהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֹתוֹ אַבְנֵר וַיָּבֵאתֵהוּ
 לַפָּנִי שְׂאוֹל וְרֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי בְיָדוֹ: 58 וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂאוֹל בֶּן־מִי
 הַנֶּעַר וַיֹּאמֶר דָּוִד בֶּן־עַבְדֶּךָ יֵשׁ בֵּית הַלְחָמִי: 18:1 וַיְהִי כִכְלָתוֹ
 לְדַבֵּר אֶל־שְׂאוֹל וַנִּפְּשׂ יְהוֹנָתָן נִקְשְׂרָה בַנֶּפֶשׁ דָּוִד וַיֵּאָהְבוּ [וַיֵּאָהְבוּ] יְהוֹנָתָן
 כַּנֶּפֶשׁוֹ: 2 וַיִּקְחֵהוּ שְׂאוֹל בַּיּוֹם הַהוּא וּלֹא נָתַן לָשׁוּב בֵּית אָבִיו:
 3 וַיִּכְרַת יְהוֹנָתָן וְדָוִד בְּרִית בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ כַּנֶּפֶשׁוֹ: 4 וַיִּתְפַּשֵּׁט יְהוֹנָתָן
 אֶת־הַמַּעִיל אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד וּמִדָּיו וְעַד־חַרְבּוֹ וְעַד־קִשְׁתּוֹ
 וְעַד־חַגְרוֹ: 5 וַיֵּצֵא דָוִד בְּכָל אֲשֶׁר יִשְׁלַחֵנוּ שְׂאוֹל יִשְׁכִּיל וַיִּשְׁמָהוּ
 שְׂאוֹל עַל אַנְשֵׁי הַמַּלְחָמָה וַיִּיטֹב בְּעֵינָי כָּל־הָעָם וְגַם בְּעֵינָי עַבְדֵי
 שְׂאוֹל: פ 6 וַיְהִי בְּבוֹאֵם בְּשׁוּב דָּוִד מֵהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי
 וַתֵּצְאָנָה הַנָּשִׁים מִכָּל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹר [לְשִׁיר] וְהַמַּחְלוֹת לַקְּרֹאת
 שְׂאוֹל הַמֶּלֶךְ בַּתְּפִים בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁלְשִׁים: 7 וַתַּעֲנִינָה הַנָּשִׁים
 הַמְּשַׁחֲקוֹת וַתֹּאמְרוּ
 הֲכָה שְׂאוֹל בְּאַלְפּוֹ [בְּאַלְפִּיּוֹ] וְדָוִד בְּרַב־בָּתָיו:
 8 וַיַּחַר לְשְׂאוֹל מְאֹד וַיִּרַע בְּעֵינָיו הַדְּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נָתַן לְדָוִד
 רַב־בוֹת וְלִי נָתַן הָאֲלָפִים וְעוֹד לוֹ אֵךְ הַמַּלּוּכָה: 9 וַיְהִי שְׂאוֹל
 עֹנֵן [עוֹנֵן] אֶת־דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וְהָלָאָה: ס 10 וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַתִּצְלַח
 רוּחַ אֱלֹהִים אֶרְעָה אֶל־שְׂאוֹל וַיִּתְנַבֵּא בַתּוֹךְ־הַבַּיִת וְדָוִד מִנְּגֵן בְּיָדוֹ
 כִּיּוֹם אֶרְעָה וְהַחֲנִית בְּיַד־שְׂאוֹל: 11 וַיִּטַּל שְׂאוֹל אֶת־הַחֲנִית וַיֹּאמֶר
 אֲכָה בְּדָוִד וּבַקִּיר וַיִּסֹּב דָּוִד מִפָּנָיו פַּעַמִּים: 12 וַיִּרְא שְׂאוֹל מִלְּפָנָי
 דָּוִד כִּי־הָיָה יְהוָה עִמּוֹ וּמַעַם שְׂאוֹל סָר: 13 וַיִּסְרָהוּ שְׂאוֹל מֵעַמּוֹ
 וַיִּשְׁמָהוּ לוֹ שֶׁר־אֶלְף וַיֵּצֵא וַיָּבֵא לַפָּנֵי הָעָם: פ 14 וַיְהִי דָוִד

לְכֹל־דָּרְכוֹ מִשְׁכִּיל וַיְהִיָּה עִמּוֹ: 15 וַיֵּרָא שְׂאוּל אֲשֶׁר־הוּא מִשְׁכִּיל
מְאֹד וַיִּגֵּר מִפְּנֵיו: 16 וְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי־זֶה אֹהֵב אֶת־דָּוִד כִּי־הוּא
יוֹצֵא וְבָא לִפְנֵיהֶם: פ

17 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־דָּוִד הִנֵּה בָתִּי הַגְּדוּלָּה מְרֵב אֶתָּה אֶתָּן לָךְ
לְאִשָּׁה אֵךְ הִיָּה לִי לְבֶן־חַיִל וְהִלָּחֵם מִלְחָמוֹת יְהוָה וְשְׂאוּל אָמַר
אֶל־תְּהִי יָדִי בּוֹ וְתִהְיֶיבוּ יַד־פְּלִשְׁתִּים: ס 18 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
שְׂאוּל מִי אֲנֹכִי וּמִי חַיִּי מִשְׁפַּחַת אָבִי בְּיִשְׂרָאֵל כִּי־אֵתָּה חָתָן
לְמֶלֶךְ: 19 וַיְהִי בַעֲתַת־תָּת אֶת־מְרֵב בֶּת־שְׂאוּל לְדָוִד וְהִיא נִתְּנָה
לְעֵדְרִיאֵל הַמְּחַלְתִּי לְאִשָּׁה: 20 וְתֹאמֶר מִיכָל בֶּת־שְׂאוּל אֶת־דָּוִד
וַיִּגְדּוּ לְשְׂאוּל וַיִּשֶׁר הַדְּבָר בְּעֵינָיו: 21 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶתְּנָה לוֹ וְתִהְיֶי־
לוֹ לְמוֹקֵשׁ וְתִהְיֶיבוּ יַד־פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־דָּוִד בְּשֵׁתִים
תִּתְּחַתֵּן בִּי הַיּוֹם: 22 וַיֵּצֵא שְׂאוּל אֶת־עַבְדּוֹ דָּבָרוֹ אֶל־דָּוִד בְּלֵט
לְאֹמֶר הִנֵּה חֲפִיץ בְּךָ הַמֶּלֶךְ וְכָל־עַבְדָּיו אֹהֲבֶיךָ וְעַתָּה הִתְּחַתֵּן
בַּמֶּלֶךְ: 23 וַיַּדְּבֵרוּ עַבְדֵי שְׂאוּל בְּאוֹזְנֵי דָוִד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַיֹּאמֶר דָּוִד הַנִּקְלָה בְּעֵינֵיכֶם הִתְּחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ וְאֲנֹכִי אִישׁ־רֶשׁ
וְנִקְלָה: 24 וַיִּגְדּוּ עַבְדֵי שְׂאוּל לוֹ לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה דָּבַר
דָּוִד: פ 25 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל כֹּה־תֹאמְרוּ לְדָוִד אִין־חֲפִיץ לְמֶלֶךְ
בְּמַהֵר כִּי בַמָּאָה עָרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים לְהִנָּקֵם בְּאִבֵי הַמֶּלֶךְ וְשְׂאוּל
חָשַׁב לְהַפִּיל אֶת־דָּוִד בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים: 26 וַיִּגְדּוּ עַבְדָּיו לְדָוִד אֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשֶׁר הַדְּבָר בְּעֵינֵי דָוִד לְהִתְּחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ וְלֹא
מָלְאוּ הַיָּמִים: 27 וַיָּקֵם דָּוִד וַיֵּלֶךְ ׀ הוּא וְאֲנָשָׁיו וַיֵּךְ בַּפְּלִשְׁתִּים
מְאֹתִים אִישׁ וַיָּבֵא דָוִד אֶת־עָרְלֹתֵיהֶם וַיִּמְלְאוּם לְמֶלֶךְ לְהִתְּחַתֵּן
בַּמֶּלֶךְ וַיִּתֵּן־לוֹ שְׂאוּל אֶת־מִיכָל בֶּתּוֹ לְאִשָּׁה: ס 28 וַיֵּרָא שְׂאוּל
וַיַּדַּע כִּי יְהוָה עִם־דָּוִד וּמִיכָל בֶּת־שְׂאוּל אֹהֲבָתָהּ: 29 וַיֹּאסֶף
שְׂאוּל לֵרֹא מִפְּנֵי דָוִד עוֹד וַיְהִי שְׂאוּל אֵיב אֶת־דָּוִד כָּל־הַיָּמִים:
ס 30 וַיֵּצְאוּ שְׂרֵי פְלִשְׁתִּים וַיְהִי ׀ מִדֵּי צֹאתָם שָׁכַל דָּוִד מִכָּל
עַבְדֵי שְׂאוּל וַיִּיָּקֶר שְׁמוֹ מְאֹד: ס

19:1 וַיַּדְּבַר שְׂאוּל אֶל־יוֹנָתָן בְּנוֹ וְאֶל־כָּל־עַבְדָּיו לְהַמִּית אֶת־
דָּוִד וַיְהוֹנָתָן בֶּן־שְׂאוּל חֲפִיץ בְּדָוִד מְאֹד: 2 וַיִּגֵּד יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵאמֹר
מִבְּקֵשׁ שְׂאוּל אָבִי לְהַמִּיתְךָ וְעַתָּה הִשְׁמַר־נָא בְּבֶקֶר וַיִּשְׁבַּת בְּסֹתֶר
וַנְּחַבֵּאתָ: 3 וְאֲנִי אֵצְא וְעַמְדָתִי לְיַד־אָבִי בְּשֹׂדֵה אֲשֶׁר אֶתָּה שָׁם וְאֲנִי
אֲדַבֵּר בְּךָ אֶל־אָבִי וְרֵאִיתִי מָה וְהַגַּדְתִּי לָךְ: ס 4 וַיַּדְּבַר יְהוֹנָתָן
בְּדָוִד טוֹב אֶל־שְׂאוּל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל־יְחֻטָּא הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדּוֹ
בְּדָוִד כִּי לֹא חָטָא לָךְ וְכִי מַעֲשָׂיו טוֹב־לָךְ מְאֹד: 5 וַיִּשֶׁם אֶת־
נַפְשׁוֹ בַּכֹּף וַיֵּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוּלָּה לְכָל־
יִשְׂרָאֵל רֵאִיתָ וְתִשְׁמַח וְלָמָּה תַּחֲטָא בְּדָם נָקִי לְהַמִּית אֶת־דָּוִד חַנּוּם:
6 וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל בְּקוֹל יְהוֹנָתָן וַיִּשְׁבַּע שְׂאוּל חַי־יְהוָה אִם־יוֹמֵת:
7 וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן לְדָוִד וַיִּגְדֵּל־לוֹ יְהוֹנָתָן אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּבֵא
יְהוֹנָתָן אֶת־דָּוִד אֶל־שְׂאוּל וַיְהִי לִפְנָיו כְּאֶתְמוֹל שְׁלֹשׁוֹם: ס

8 ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם
מכה גדולה וינסו מפניו: 9 ותהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא
בביתו יושב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד: 10 ויבקש שאול להכות
בחנית בדוד ויבקר ויפטר מפני שאול ויך את החנית בקיר ודוד
גם וימלט בלילה הוא: פ 11 וישלח שאול מלאכים אל בית
דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם
אינך ממלט את נפשך הלילה מחר אתה מומת: 12 ותרד מיכל
את דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט: 13 ותקח מיכל את
התרפים ותשם אל המטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו
ותכס בבגד: ס 14 וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד
ותאמר חלה הוא: פ 15 וישלח שאול את המלאכים לראות
את דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמתו: 16 ויבאו המלאכים
והנה התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתיו: 17 ויאמר
שאול אל מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי את איבי וימלט
ותאמר מיכל אל שאול הוא אמר אלי שלחני למה אמיתך:
18 ודוד ברח וימלט ויבא אל שמואל הרמתי ויגד לו את כל
אשר עשה לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו בנוית [בנוית]: 19 ויגד
לשאול לאמר הנה דוד בנוית [בנוית] ברמה: 20 וישלח שאול מלאכים
לקחת את דוד וירא את להקת הנביאים נבאים ושמואל עמד
נצב עליהם ותהי על מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם
המה: 21 ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה
ויסף שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם המה: 22 וילך
גם הוא הרמתי ויבא עד בור הגדול אשר בשכו ושאל ויאמר
איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בנוית [בנוית] ברמה: 23 וילך שם אל
נוית [נוית] ברמה ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך הלך ויתנבא
עד באו בנוית [בנוית] ברמה: 24 ויפלט גם הוא בנדיו ויתנבא גם הוא
לפני שמואל ויפל ערם כל היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו
הגם שאול בנביאים: פ

20:1 ויברח דוד מנוות [מנוית] ברמה ויבא ויאמר ו לפני יהונתן מה
עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי:
2 ויאמר לו חלילה לא תמות הנה לו [לא] עשה [יעשה] אבי דבר גדול או
דבר קטן ולא יגלה את אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את הדבר
הזה אין זאת: 3 וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתי
חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם חיי יהוה
וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות: 4 ויאמר יהונתן אל דוד
מה תאמר נפשך ואעשה לך: פ 5 ויאמר דוד אל יהונתן
הנה חדש מחר ואנכי יושב אשב עם המלך לאכול ושלחתני
ונסתרתני בשדה עד הערב השלשית: 6 אם פקד יפקדני אביך
ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוח בית לחם עירו כי זבח הימים

שם לְכֹל־הַמִּשְׁפָּחָה: 7 אִם־כֹּה יֹאמֶר טוֹב שְׁלוֹם לְעַבְדְּךָ וְאִם־
חָרָה יַחֲרֶה לּוֹ דָע כִּי־כָלְתָה הָרַעָה מֵעַמּוֹ: 8 וְעֲשִׂיתָ חֶסֶד עַל־
עַבְדְּךָ כִּי בְבִרְיֹת יְהוָה הִבֵּאתָ אֶת־עַבְדְּךָ עִמָּךְ וְאִם־יִשְׁבִי עֵוֹן
הַמִּיתָנִי אַתָּה וְעַד־אָבִיךָ לְמַה־זֶּה תִּבְיָאֵנִי: פ 9 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן
חָלִילָה לָּךְ כִּי | אִם־יָדַע אֲדַע כִּי־כָלְתָה הָרַעָה מֵעַם אָבִי לְבֹא
עָלֶיךָ וְלֹא אַתָּה אֲגִיד לָךְ: ס 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל־יְהוֹנָתָן מִי
יִגִּיד לִי אִו מַה־יַּעֲנֶךָ אָבִיךָ קִשָּׁה: ס 11 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֵל־
דָּוִד לֵכָה וּנְצֵא הַשְּׂדֵה וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם הַשְּׂדֵה: ס 12 וַיֹּאמֶר
יְהוֹנָתָן אֵל־דָּוִד יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־אֲחַקֵּךְ אֶת־אָבִי כָעֵת |
מִחֵר הַשְּׁלִשִׁית וְהִנֵּה טוֹב אֵל־דָּוִד וְלֹא אִו אֲשַׁלַּח אֵלֶיךָ וְגַלִּיתִי
אֶת־אוֹנֶךָ: 13 כֹּה־יַעֲשֶׂה יְהוָה לִיהוֹנָתָן וְכֹה יִסִּיף כִּי־יֵשֵׁב אֵל־
אָבִי אֶת־הָרַעָה עָלֶיךָ וְגַלִּיתִי אֶת־אוֹנֶךָ וְשַׁלַּחְתִּיךָ וְהִלַּכְתָּ לְשָׁלוֹם
וַיְהִי יְהוָה עִמָּךְ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אָבִי: 14 וְלֹא אִם־עוֹדֵנִי חַי וְלֹא־
תַעֲשֶׂה עִמָּדֵי חֶסֶד יְהוָה וְלֹא אֲמוֹת: 15 וְלֹא־תִכְרַת אֶת־חֶסֶדְךָ
מֵעַם בֵּיתִי עַד־עוֹלָם וְלֹא בְהִכְרַת יְהוָה אֶת־אָבִי דָוִד אִישׁ מֵעַל
פָּנָי הָאֲדָמָה: 16 וַיִּכְרַת יְהוֹנָתָן עִם־בֵּית דָּוִד וּבִקֵּשׁ יְהוָה מִיַּד אָבִי
דָּוִד: 17 וַיִּוֹסֵף יְהוֹנָתָן לְהַשְׁבִּיעַ אֶת־דָּוִד בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ כִּי־אֶהְבֵּת
נַפְשׁוֹ אֶהְבּוּ: ס 18 וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוֹנָתָן מִחֵר חֹדֶשׁ וּנְפַקְדֶתָּ כִּי
יִפְקֹד מוֹשְׁבֶךָ: 19 וְשַׁלַּשְׁתָּ תִרְדּ מָאֹד וּבָאתָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
נִסְתַּרְתָּ שָׁם בַּיּוֹם הַמַּעֲשֶׂה וַיִּשְׁבַּת אֵצֶל הָאֵבֶן הָאֵזוּל: 20 וְאִנִּי
שְׁלֹשֶׁת הַחֲצִיִּם צָדָה אוֹרְהָ לְשַׁלַּח לִי לְמַטְרָה: 21 וְהִנֵּה אֲשַׁלַּח
אֶת־הַנְּעָר לָךְ מֵצֵא אֶת־הַחֲצִיִּם אִם־אָמַר אָמַר לְנַעַר הִנֵּה הַחֲצִיִּם |
מִמֶּנָּה וְהִנֵּה קָחְנוּ | וּבָאָה כִּי־שָׁלוֹם לָךְ וְאִין דָּבָר חַי־יְהוָה: 22 וְאִם־
כֹּה אָמַר לְעֹלָם הִנֵּה הַחֲצִיִּם מִמֶּנָּה וְהִלָּאָה לָךְ כִּי שַׁלַּחְךָ יְהוָה:
23 וְהִדְבַּר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֲנִי וְאַתָּה הִנֵּה בִינִי וּבֵינֶךָ עַד־עוֹלָם:
ס 24 וַיִּסְתֵּר דָּוִד בַּשְּׂדֵה וַיְהִי חֹדֶשׁ וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל [אֶל־]הַלְחָם
לְאֵכוּל: 25 וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל־מוֹשְׁבּוֹ כַּפַּעַם | בַּפַּעַם אֶל־מוֹשְׁבֵי הַקִּיר
וַיָּקָם יְהוֹנָתָן וַיֵּשֶׁב אַבְנֵר מֵצֵד שְׂאוּל וַיִּפְקֹד מְקוֹם דָּוִד: 26 וְלֹא־
דָּבָר שְׂאוּל מְאוּמָה בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אָמַר מִקְרָה הוּא בִלְתִי טְהוֹר
הוּא כִּי־לֹא טְהוֹר: ס 27 וַיְהִי מִמַּחֲרַת הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּפְקֹד
מְקוֹם דָּוִד ס וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מִדָּוִד לֹא־בָא
בֶן־יִשִׁי גַם־תַּמּוּל גַּם־הַיּוֹם אֶל־הַלְחָם: 28 וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׂאוּל
נִשְׂאָל נִשְׂאָל דָּוִד מֵעַמָּדֵי עַד־בֵּית לָחֶם: 29 וַיֹּאמֶר שַׁלַּחְנִי נָא כִּי
זָבַח מִשְׁפָּחָה לָנוּ בַעִיר וְהוּא צָוָה־לִי אַחִי וְעַתָּה אִם־מֵצְאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ אֲמַלְטָה נָא וְאַרְאָה אֶת־אַחִי עַל־כֵּן לֹא־בָא אֶל־שַׁלְחָן
הַמֶּלֶךְ: ס 30 וַיַּחֲרֹאֵף שְׂאוּל בִּיהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ בֶן־נַעֲנוּת
הַמַּרְדּוּת הַלּוֹא יָדַעְתִּי כִּי־בַחַר אַתָּה לְבֶן־יִשִׁי לְבִשְׁתֶּךָ וּלְבִשְׁתִּי
עֲרֹנֹת אֲמָךְ: 31 כִּי כָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר בֶּן־יִשִׁי חַי עַל־הָאֲדָמָה לֹא תִכּוֹן
אַתָּה וּמַלְכוּתְךָ וְעַתָּה שַׁלַּח וְקַח אֹתוֹ אֵלַי כִּי בֶן־מָוֶת הוּא: ס

32 וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׂאוֹל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה יוֹמַת מֶה עָשָׂה:
 33 וַיִּטַּל שְׂאוֹל אֶת־הַחֲנִית עָלָיו לְהַכֹּתוֹ וַיִּדַע יְהוֹנָתָן כִּי־כָלָה הִיא
 מֵעַם אָבִיו לְהַמִּית אֶת־דָּוִד: ס 34 וַיָּקָם יְהוֹנָתָן מֵעַם הַשְּׁלָחַן
 בַּחֲרֵי־אָרֶץ וְלֹא־אָכַל בַּיּוֹם־הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנַי לֶחֶם כִּי נִעְצַב אֶל־דָּוִד כִּי
 הִכְלָמוּ אָבִיו: ס 35 וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן הַשָּׂדֶה לְמוֹעֵד
 דָּוִד וַנֶּעַר קָטָן עִמּוֹ: 36 וַיֹּאמֶר לַנְּעָרוֹ רֵץ מֵצֵא נָא אֶת־תְּחָצִים אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מוֹרֶה הַנְּעָר רֵץ וְהוּא־יָרָה תְּחָצִי לְהַעֲבֵרוֹ: 37 וַיָּבֹא הַנְּעָר
 עַד־מְקוֹם הַחֲצִי אֲשֶׁר יָרָה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרָי הַנְּעָר וַיֹּאמֶר
 הֲלוֹא הַחֲצִי מִמֶּךָ וְהֲלֹאֶהָ: 38 וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרָי הַנְּעָר מִהֲרָה
 חוֹשָׁה אֶל־תַּעֲמֹד וַיִּלְקַט נֶעַר יְהוֹנָתָן אֶת־הַחֲצִי [תְּחָצִים] וַיָּבֹא אֶל־אֲדָנָיו:
 39 וְהַנְּעָר לֹא־יָדַע מֵאוֹמֶה אֵךְ יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדְעוּ אֶת־הַדְּבָר: 40 וַיִּתֵּן
 יְהוֹנָתָן אֶת־כָּלָיו אֶל־הַנְּעָר אֲשֶׁר־לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ הִבֵּיָה הָעִיר:
 41 הַנְּעָר בָּא וְדָוִד קָם מֵאֶצֶל הַנָּגִב וַיִּפֹּל לְאַפָּיו אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ
 שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּשְׁקוּ | אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וַיִּבְכוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ עַד־דָּוִד
 הִגְדִּיל: 42 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ
 בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה | בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זָרְעִי וּבֵין זָרְעֶךָ
 עַד־עוֹלָם: פ

21:1 וַיָּקָם וַיִּלָּךְ וַיְהוֹנָתָן בָּא הָעִיר: 2 וַיָּבֹא דָוִד נָבִיא אֶל־אַחִימֶלֶךְ
 הַכֹּהֵן וַיַּחֲרֵד אַחִימֶלֶךְ לִקְרֹאת דָּוִד וַיֹּאמֶר לוֹ מִדּוֹעַ אַתָּה לְבָדֶךָ
 וְאִישׁ אֵין אַתָּךְ: 3 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאַחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן הַמֶּלֶךְ צָנִי דְבָר
 וַיֹּאמֶר אֵלָי אִישׁ אֶל־יָדַע מֵאוֹמֶה אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר־אָנֹכִי שֹׁלְחֶךָ
 וְאֲשֶׁר צוִיתֶךָ וְאֶת־הַנְּעָרִים יוֹדְעֵתִי אֶל־מְקוֹם פְּלָנִי אֶלְמוֹנִי:
 4 וְעַתָּה מִה־יֵשׁ תַּחַת־יָדְךָ חֲמֹשֶׁה־לֶחֶם תִּנֶּה בְיָדִי אוֹ הַנְּמֻצָא:
 5 וַיַּעַן הַכֹּהֵן אֶת־דָּוִד וַיֹּאמֶר אֵין־לָחֶם חֵל אֶל־תַּחַת יָדִי כִּי־אִם־
 לֶחֶם קָדֵשׁ יֵשׁ אִם־נִשְׁמְרוּ הַנְּעָרִים אֵךְ מֵאִשָּׁה: פ 6 וַיַּעַן דָּוִד
 אֶת־הַכֹּהֵן וַיֹּאמֶר לוֹ כִּי אִם־אִשָּׁה עֲצָרָה לָנוּ כַּתְמוּל שְׁלֹשׁ
 בְּצֵאתִי וַיְהִיו כָּל־יְהוֹנָתָן קָדֵשׁ וְהוּא דָרָךְ חֵל וְאֵךְ כִּי הַיּוֹם יִקְדָּשׁ
 בְּכָל־י: 7 וַיִּתֵּן לוֹ הַכֹּהֵן קָדֵשׁ כִּי לֹא־הָיָה שֵׁם לֶחֶם כִּי־אִם־לֶחֶם
 הַפְּנִים הַמוֹסְרִים מִלִּפְנֵי יְהוָה לְשׁוֹם לֶחֶם חֵם בַּיּוֹם הַלְקָחוּ:
 8 וְשֵׁם אִישׁ מֵעַבְדֵי שְׂאוֹל בַּיּוֹם הַהוּא נִעְצָר לִפְנֵי יְהוָה וְשִׁמוֹ הָאֵן
 הָאֲדָמִי אַבִּיר הָרַעִים אֲשֶׁר לְשְׂאוֹל: 9 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאַחִימֶלֶךְ וְאֵין
 יֵשׁ־פֹּה תַּחַת־יָדְךָ חֲנִית אוֹ־חַרְבַּ כִּי גַם־חַרְבִּי וְגַם־כָּלִי לֹא־לְקַחְתִּי
 בְיָדִי כִּי־הָיָה דְבַר־הַמֶּלֶךְ נְחוּץ: ס 10 וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן חַרְבַּ גְּלִית
 הַפְּלִשְׁתִּי אֲשֶׁר־הָכִיתָ | בְּעַמֶּק הָאֵלֶּה הַנֶּה־הִיא לֹוֹשָׁה בְּשִׁמְלֶה אַחֲרָי
 הָאֲפוּד אִם־אַתָּה תִּקַּח־לָךְ קָח כִּי אֵין אַחֲרַת זִוְלָתָהּ בְּנֶה וַיֹּאמֶר
 דָּוִד אֵין כְּמוֹהָ תִּנְנֶה לִּי: 11 וַיָּקָם דָּוִד וַיִּבְרַח בַּיּוֹם־הַהוּא מִפְּנֵי־
 שְׂאוֹל וַיָּבֹא אֶל־אָכִישׁ מֶלֶךְ־גֵּת: 12 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי אָכִישׁ אֵלָיו הֲלוֹא־
 זֶה דָוִד מֶלֶךְ הָאָרֶץ הַלּוֹא לָזֶה יַעֲנוּ בַּמַּחְלוֹת לֵאמֹר
 הֲכֶה שְׂאוֹל בְּאֶלְפּוֹ [בְּאֶלְפִיו] וְדָוִד בְּרַבְּבוֹתוֹ [בְּרַבְּבוֹתָיו]:

13 וַיִּשֶׁם דָּוִד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּלִבּוֹ וַיֵּרָא מְאֹד מִפְּנֵי אָכִישׁ
 מֶלֶךְ־גֵּת: 14 וַיִּשְׁנֶה אֶת־טַעְמוֹ בְּעֵינֵיהֶם וַיִּתְהַלֵּל בַּיָּדָם וַיְתֹו (וַיִּתִּין) עַל־
 דַּלְתוֹת הַשַּׁעַר וַיִּוֹרֵד רִירוֹ אֶל־זַקְנָיו: 15 וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל־עַבְדָּיו
 הִנֵּה תִרְאוּ אִישׁ מִשְׁתַּנֵּעַ לָמָּה תִּבְיֹאוּ אֹתוֹ אֵלַי: 16 חֲסַר מִשְׁנָעִים
 אָנִי כִי־הִבַּאתֶם אֶת־זֶה לְהַשְׁתַּנֵּעַ עָלַי הַזֶּה יָבוֹא אֶל־בֵּיתִי: ס
 22:1 וַיֵּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם וַיִּמְלֹט אֶל־מְעַרְתַּת עַדְלָם וַיִּשְׁמְעוּ אַחִיו
 וְכָל־בֵּית אָבִיו וַיֵּרְדוּ אֵלָיו שָׂמָּה: 2 וַיִּתְקַבְּצוּ אֵלָיו כָּל־אִישׁ מִצֹּק
 וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ נֶשֶׂא וְכָל־אִישׁ מֵרֶנֶפֶשׁ וַיְהִי עֲלֵיהֶם לֶשֶׁר וַיְהִיו
 עִמּוֹ כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ: 3 וַיֵּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם מִצְפָּה מוֹאָב וַיֹּאמֶר
 אֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב יֵצֵא־נָא אָבִי וְאִמִּי אִתְּכֶם עַד אֲשֶׁר אֲדַע מַה־
 יַעֲשֶׂה לִּי אֱלֹהִים: 4 וַיִּנְחַם אֶת־פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹאָב וַיֵּשְׁבוּ עִמּוֹ כָּל־
 יְמֵי הַיּוֹת־דָּוִד בְּמִצְוֵהָ: ס 5 וַיֹּאמֶר גַּד הַנָּבִיא אֶל־דָּוִד לֹא
 תֵּשֶׁב בְּמִצְוֵהָ לָךְ וּבֵאתָ לָךְ אֶרֶץ יְהוּדָה וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיָּבֹא יַעַר
 חֶרְתָּ: ס 6 וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל כִּי נֹדַע דָּוִד וְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ
 וְשְׂאוּל יוֹשֵׁב בְּגִבְעָה תַּחַת־הָאֵשׁל בְּרֶמֶה וַחֲנִיתוֹ בַּיָּד וְכָל־עַבְדָּיו
 נֹצְבִים עָלָיו: 7 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לְעַבְדָּיו הַנֹּצְבִים עָלָיו שְׁמְעוּ־נָא בְּנֵי
 יְמִינִי גַם־לְכַלְכֶּם יִתֵּן בֶּן־יִשִׁי שְׂדוֹת וּכְרָמִים לְכַלְכֶּם יִשִׁים שְׂרֵי
 אֲלָפִים וְשְׂרֵי מֵאוֹת: 8 כִּי קִשְׁרַתֶּם כָּלְכֶם עָלַי וְאִין־גִּלְהָ אֶת־אֹזְנִי
 בַּכְּרֶת־בְּנֵי עִם־בֶּן־יִשִׁי וְאִין־חִלְהָ מִכֶּם עָלַי וְגִלְהָ אֶת־אֹזְנִי כִּי הַקִּים
 בְּנֵי אֶת־עַבְדֵי עָלַי לְאַרְבַּ כַּיּוֹם הַזֶּה: ס 9 וַיַּעַן דָּאָג הָאֲדָמִי
 וְהוּא נֹצֵב עַל־עַבְדֵי שְׂאוּל וַיֹּאמֶר רְאִיתִי אֶת־בֶּן־יִשִׁי בָּא נֹבָה אֶל־
 אַחִי־מֶלֶךְ בֶּן־אַחֲטוֹב: 10 וַיִּשְׂאֵל־לוֹ בִּיהוָה וּצִיָּדָה נָתַן לוֹ וְאֵת חֶרֶב
 גִּלְיָת הַפְּלִשְׁתִּי נָתַן לוֹ: 11 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ לִקְרֹא אֶת־אַחִי־מֶלֶךְ בֶּן־
 אַחֲטוֹב הַכֹּהֵן וְאֵת כָּל־בֵּית אָבִיו הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בָּנָב וַיָּבֹאוּ כָל־ם
 אֶל־הַמֶּלֶךְ: ס 12 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל שְׁמְעוּ־נָא בְּנֵי־אַחֲטוֹב וַיֹּאמֶר
 הַנְּנִי אֲדָנָי: 13 וַיֹּאמֶר אֵלּוֹ [אֵלִינ] שְׂאוּל לָמָּה קִשְׁרַתֶּם עָלַי אֶתְּהָ וּבֶן־יִשִׁי
 בַּתְּתִיךְ לוֹ לֶחֶם וְחֶרֶב וְשְׂאוּל לוֹ בְּאֱלֹהִים לָקוּם אֵלַי לְאַרְבַּ כַּיּוֹם
 הַזֶּה: ס 14 וַיַּעַן אַחֲטוֹב אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר וַיְמִי בְּכָל־עַבְדֵיךָ
 כְּדוֹד נֶאֱמַן וַחֲתָן הַמֶּלֶךְ וְסָר אֶל־מִשְׁמַעְתְּךָ וְנִכְבַּד בְּבֵיתְךָ: 15 הַיּוֹם
 הַחֲלֵתִי לְשְׂאוּל [לְשְׂאֵל־לוֹ] בְּאֱלֹהִים חֲלִילָה לִּי אֶל־יִשָּׁם הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדּוֹ
 דָּבָר בְּכָל־בֵּית אָבִי כִּי לֹא־יָדַע עַבְדְּךָ בְּכָל־זֹאת דָּבָר קָטָן אוֹ
 גְּדוֹל: 16 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מוֹת תָּמוּת אַחֲטוֹב אֶתְּהָ וְכָל־בֵּית אָבִיךָ:
 17 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְרָצִים הַנֹּצְבִים עָלָיו סָבוּ וְהִמִּיתוּ | כַּהֲנֵי יְהוָה כִּי
 גַם־יָדָם עִם־דָּוִד וְכִי יָדְעוּ כִּי־בִרְחָ הוּא וְלֹא גָלוּ אֶת־אֹזְנוֹ [אֹזְנִי] וְלֹא־
 אָבוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ לְשַׁלַּח אֶת־יָדָם לִפְנֵי כַּהֲנֵי יְהוָה: ס
 18 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְדוֹאָגן סָב אֶתְּהָ וּפְגַע בַּכֹּהֲנִים וַיִּטֹּב דוֹאָגן [דוֹאָגן]
 הָאֲדָמִי וַיִּפְגַּע־הוּא בַּכֹּהֲנִים וַיָּמָת | בַּיּוֹם הַהוּא שְׁמָנִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ נֶשֶׂא
 אֶפֶוד בָּד: 19 וְאֵת נֹב עִיר־הַכֹּהֲנִים הִכָּה לְפִי־חֶרֶב מֵאִישׁ וְעַד־
 אֲשֶׁה מֵעוֹלָל וְעַד־יוֹנֵק וְשׁוֹר וַחֲמֹר וְשֵׁה לְפִי־חֶרֶב: 20 וַיִּמְלֹט בֶּן־

אָחַד לְאַחִימֶלֶךְ בֶּן־אַחֲטוֹב וְשֵׁמוֹ אַבְיָתָר וַיְבָרַח אַחֲרַי דָּוִד׃ 21 וַיֵּגֶד
אַבְיָתָר לְדָוִד כִּי הָרַג שְׂאוּל אֶת כַּהֲנֵי יְהוָה׃ 22 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאַבְיָתָר
יָדַעְתִּי בַיּוֹם הַהוּא כִּי־שָׁם דָּוִיג [דוֹאֲגַן] הָאֲדָמִי כִּי־הִגֵּד וַיֵּגֶד לְשְׂאוּל אֲנֹכִי
סִבְתִּי בְּכָל־נַפְשׁ בֵּית אַבְיָד׃ 23 שָׁבָה אֵתִי אֶל־תִּירָא כִּי אֲשֶׁר־
יִבְקֹשׂ אֶת־נַפְשִׁי יִבְקֹשׂ אֶת־נַפְשֶׁךָ כִּי־מִשְׁמֶרֶת אִתָּה עַמְדִּי׃
23:1 וַיֵּגֶדוּ לְדָוִד לֵאמֹר הִנֵּה פְלִשְׁתִּים נֹלְחָמִים בְּקַעֲיֵלָה
וְהָמָּה שְׁסִים אֶת־הַגִּרְנוֹת׃ 2 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הַאֲלֶךְ וְהַכִּיתִי
בַּפְּלִשְׁתִּים הָאֵלֶּה ׀ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד לֵךְ וְהַכִּיתָ בַּפְּלִשְׁתִּים
וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־קַעֲיֵלָה׃ 3 וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹּה
בַּיהוּדָה יֹרְאִים וְאָף כִּי־נִלְכְּדָה קַעֲיֵלָה אֶל־מַעְרְכוֹת פְּלִשְׁתִּים׃ ׀
4 וַיּוֹסֶפֶף עוֹד דָּוִד לְשְׁאֹל בַּיהוָה ׀ וַיַּעֲנֶהוּ יְהוָה וַיֹּאמֶר קוּם רֵד קַעֲיֵלָה
כִּי־אֲנִי נָתַן אֶת־פְּלִשְׁתִּים בְּיָדְךָ׃ 5 וַיִּלְכְּדָה דָּוִד וְאֲנָשָׁיו [וְאֲנָשָׁיו] קַעֲיֵלָה
וַיִּלָּחֶם בַּפְּלִשְׁתִּים וַיַּנְהִיג אֶת־מַקְנֵיהֶם וַיֵּךְ בָּהֶם מַכָּה גְדוֹלָה וַיִּשַׁע דָּוִד
אֶת יָשְׁבֵי קַעֲיֵלָה׃ ׀ 6 וַיְהִי בַּבֵּרַח אַבְיָתָר בֶּן־אַחִימֶלֶךְ אֶל־דָּוִד
קַעֲיֵלָה אֲפוּד יָרַד בִּידוֹ׃ 7 וַיֵּגֶד לְשְׂאוּל כִּי־בָא דָוִד קַעֲיֵלָה וַיֹּאמֶר
שְׂאוּל נֹכַח אֵתוֹ אֱלֹהִים בְּיָדִי כִּי נִסְגַּר לָבוֹא בַּעִיר דִּלְתַיִם וּבְרִיחַ׃
8 וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל אֶת־כָּל־הָעַם לְמַלְחָמָה לָרֶדֶת קַעֲיֵלָה לְצוּר אֶל־
דָּוִד וְאֶל־אֲנָשָׁיו׃ 9 וַיִּדַע דָּוִד כִּי עָלָיו שְׂאוּל מַחְרִישׁ הַרְעָה וַיֹּאמֶר
אֶל־אַבְיָתָר הַכֹּהֵן הַגִּישָׁה הָאֲפוּד׃ ׀ 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמַע שְׁמַע עֲבַדְךָ כִּי־מִבְּקֹשׁ שְׂאוּל לָבוֹא אֶל־קַעֲיֵלָה
לְשַׁחַת לַעִיר בַּעֲבוּרִי׃ 11 הִיִּסְגַּרְנִי בַּעֲלֵי קַעֲיֵלָה בִּידוֹ הַיָּרֵד שְׂאוּל
כַּאֲשֶׁר שְׁמַע עֲבַדְךָ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִגֵּד־נָא לְעַבְדְּךָ ׀
וַיֹּאמֶר יְהוָה יָרַד׃ 12 וַיֹּאמֶר דָּוִד הִיִּסְגַּרוּ בַּעֲלֵי קַעֲיֵלָה אֵתִי וְאֶת־
אַנְשֵׁי בֵּית־שְׂאוּל וַיֹּאמֶר יְהוָה יִסְגִּירוּ׃ ׀ 13 וַיִּקָּם דָּוִד וְאֲנָשָׁיו
כַּשֵּׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ וַיִּצְאוּ מִקַּעֲיֵלָה וַיִּתְחַלְּכוּ בְּאֲשֶׁר יִתְחַלְּכוּ וּלְשְׂאוּל
הִגֵּד כִּי־נִמְלַט דָּוִד מִקַּעֲיֵלָה וַיַּחְדַּל לְצֹאֲתָהּ׃ 14 וַיֵּשֶׁב דָּוִד
בַּמְדָּבָר בַּמְּצֻדוֹת וַיֵּשֶׁב בְּהַר בַּמְדָּבַר־זֵיף וַיִּבְקֹשׁהוּ שְׂאוּל כָּל־
הַיָּמִים וְלֹא־נִתְּנוּ אֱלֹהִים בְּיָדוֹ׃ 15 וַיֵּרָא דָּוִד כִּי־יִצְאָ שְׂאוּל לְבַקֵּשׁ
אֶת־נַפְשׁוֹ וְדָוִד בַּמְדָּבַר־זֵיף בַּחֲרָשָׁה׃ ׀ 16 וַיִּקָּם יְהוֹנָתָן בֶּן־
שְׂאוּל וַיִּלְכְּדָה אֶל־דָּוִד חֲרָשָׁה וַיַּחֲזֹק אֶת־יָדוֹ בְּאֱלֹהִים׃ 17 וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אֶל־תִּירָא כִּי לֹא תִמְצָאָךְ יַד שְׂאוּל אָבִי וְאִתָּה תִמְלֹךְ עַל־
יִשְׂרָאֵל וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה־לְךָ לְמִשְׁנָה וְגַם־שְׂאוּל אָבִי יָדַע כֵּן׃ 18 וַיִּכְרַתוּ
שְׁנֵיהֶם בְּרִית לִפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּחֲרָשָׁה וַיְהוֹנָתָן הָלַךְ לְבֵיתוֹ׃
׀ 19 וַיַּעֲלוּ זָפִים אֶל־שְׂאוּל הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר הֲלוֹא דָּוִד
מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ בַּמְּצֻדוֹת בַּחֲרָשָׁה בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר מִיַּמִּין
הַיְשִׁימוֹן׃ 20 וְעַתָּה לְכָל־אֹת נַפְשֶׁךָ תִּמְלֹךְ לָרֶדֶת רָד וְלָנוּ תִסְגִּירוּ
בְּיַד תִּמְלֹךְ׃ 21 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה כִּי חִמַּלְתֶּם עָלַי׃
22 לְכוּ־נָא הַכִּינוּ עוֹד וְדַעוּ וּרְאוּ אֶת־מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר תִּהְיֶה רַגְלוֹ מִי
רְאֵהוּ שָׁם כִּי אָמַר אֵלַי עָרוֹם יַעֲרֹם הוּא׃ 23 וּרְאוּ וְדַעוּ מִכָּל

המחבאים אשר יתחבא שם ושבתם אלי אל-נכון והלכתי אתכם
והיה אם-ישנו בארץ וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה: 24 ויקומו
וילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין
הישימון: 25 וילך שאול ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע
וישב במדבר מעון וישמע שאול וירדף אחרי-דוד מדבר מעון:
26 וילך שאול מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי
דוד נחפו ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל-דוד ואל-
אנשיו לתפשם: 27 ומלאך בא אל-שאול לאמר מהרה ולכה כי-
פשטו פלשתים על-הארץ: 28 וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך
לקראת פלשתים על-כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות:
24:1 ויעל דוד משם וישב במצדות עין-גדי: 2 ויהי כאשר
שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין
גדי: 3 ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל-ישראל
וילך לבקש את-דוד ואנשיו על-פני צורי היעלים: 4 ויבא אל-
גדרות הצאן על-הדרך ושם מערה ויבא שאול להסך את-רגליו
ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים: 5 ויאמרו אנשי דוד אליו
הנה היום אשר-אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את-איביך [ואיבך] בידך
ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את-כנף-המעיל
אשר-לשאול בלש: 6 ויהי אחרי-כן נגף לב-דוד אתו על אשר
כרת את-כנף אשר לשאול: 7 ויאמר לאנשיו חלילה לי
מיהוה אם-אעשה את-הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי
בו כי-משיח יהוה הוא: 8 וישסע דוד את-אנשיו בדברים ולא
נתנם לקום אל-שאול ושאול קם מהמערה וילך בדרך: 9
9 ויקם דוד אחרי-כן ויצא מן-המערה [מהמערה] ויקרא אחרי-שאול
לאמר אדני המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו:
10 ויאמר דוד לשאול למה תשמע את-דברי אדם לאמר
הנה דוד מבקש רעתך: 11 הנה היום הנה ראו עיניך את אשר-
נתנך יהוה ו היום ו בידו במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר
לא-אשלח ידי באדני כי-משיח יהוה הוא: 12 ואבי ראה גם ראה
את-כנף מעילך בידו כי בכרתי את-כנף מעילך ולא הרגתיך דע
וראה כי אין בידו רעה ופשע ולא-חטאתי לך ואתה צדה את-
נפשי לקחתה: 13 ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך וידי
לא תהיה-בך: 14 כאשר יאמר משל הקדמני
מרשעים יצא רשע
וידו לא תהיה-בך: 15 אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה
רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד: 16 והנה יהוה לדן ושפט
ביני ובינך וירא ויגב את-ריבוי וישפטני מידך: 17 והיא
ככלות דוד לדבר את-הדברים האלה אל-שאול ויאמר שאול
הקלק זה בני דוד וישא שאול קלו ויבך: 18 ויאמר אל-דוד צדיק

אתה מפני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתוך הרעה: 19 ואת [ואתה]
הגדת היום את אשר עשיתה אתי טובה את אשר סגרני יהוה
בידך ולא הרגתני: 20 וכי ימצא איש את איבו ושלחו בדרך
טובה יהוה ישלמך טובה תחת היום הזה אשר עשיתה לי:
21 ועתה הנה ידעתי כי מלך המלוך וקמה בידך ממלכת ישראל:
22 ועתה השבעה לי ביהוה אם תכרית את זרעי אחרי ואם
תשמיד את שמי מבית אבי: 23 וישבע דוד לשאול וילך שאול
אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על המצודה: פ
25:1 וימת שמואל ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברו בביתו
ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן: ס
2 ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן
שלשת אלפים ואלף עזים ויהי בגזו את צאנו בכרמל: 3 ושם
האיש נבל ושם אשתו אביגיל והאשה טובת שכל ויפת תאר והאיש
קשה ורע מעללים והוא כלבו [וכלבין]: 4 וישמע דוד במדבר כי גזו נבל
את צאנו: 5 וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו
כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי לשלום: 6 ואמרתם
כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום: 7 ועתה
שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים אשר לך היו עמנו לא הכלמנום
ולא נפקד להם מאומה כל ימי היותם בכרמל: 8 שאל את
נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך כי על יום טוב בנו
תנה נא את אשר תמצא ידך לעבדיך ולבנה לדוד: 9 ויבאו
נערי דוד וידברו אל נבל ככל הדברים האלה בשם דוד וינוחו:
10 ויען נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן ישי היום רבו
עבדים המתפרצים איש מפני אדניו: 11 ולקחתי את לחמי ואת
מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא
ידעתי אי מזה המה: 12 ויהפכו נערי דוד לדרךם וישבו ויבאו
ויגדו לו ככל הדברים האלה: 13 ויאמר דוד לאנשיו חגרו
איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו ויחגר גם דוד את חרבו
ויעלו ו אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים ישבו על הכלים:
14 ולאביגיל אשת נבל הגיד נער אחד מהנערים לאמר הנה שלח
דוד מלאכים ו מהמדבר לברך את אדנינו ויעט בהם: 15 והאנשים
טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו
אתם בהיותנו בשדה: 16 חומה היו עלינו גם לילה גם יומם כל
ימי היותנו עמם רעים הצאן: 17 ועתה דעי וראי מה תעשי כי
כלתה הרעה אל אדנינו ועל כל ביתו והוא בן בליעל מדבר אליו:
18 ותמהר אביגיל [ואביגיל] ותקח מאתים לחם ושנים נבל יין וחמש
צאן עשויות [עשויות] וחמש סאים קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם
על החמרים: 19 ותאמר לנעריה עברו לפני הנני אחריכם באה
ולא ישה נבל לא הגידה: 20 והיה היא ו רכבת על החמור וירדת

בְּסֵתֶר הַהָר וְהִנֵּה דָוִד וְאֲנָשָׁיו יֹרְדִים לְקִרְאָתָהּ וּתְפַגֵּשׁ אֹתָם: 21 וְדָוִד
אָמַר אֵיךְ לִשְׁקֹר שְׁמֹרֵתִי אֶת־כָּל־אִשׁר לִזְוָה בַּמִּדְבָּר וְלֹא־נִפְקֵד
מִכָּל־אִשׁר־לוֹ מֵאוֹמֶה וַיֵּשֶׁב־לִי רְעָה תַּחַת טוֹבָה: 22 כֹּה־יַעֲשֶׂה
אֱלֹהִים לְאִיבֵי דָוִד וְכֹה יִסִּף אִם־אֲשִׁיר מִכָּל־אִשׁר־לוֹ עַד־
הַבֶּקֶר מִשְׁתִּין בְּקִיר: 23 וְתֵרָא אֲבִיגַיִל אֶת־דָּוִד וְתִמְהָר וְתִרְדּ מֵעַל
הַחֲמוֹר וְתַפֵּל לְאִפֵּי דָוִד עַל־פְּנֵיהָ וְתִשְׁתַּחֲוֶה אֶרֶץ: 24 וְתַפֵּל עַל־
רִגְלָיו וְתֹאמַר בִּי־אֲנִי אֲדֹנָי הָעֹנֵן וְתִדְבַר־נָא אִמְתָּךְ בְּאָזְנֶיךָ וּשְׁמַע
אֶת דְּבָרֵי אִמְתָּךְ: 25 אֲלֵ־נָא יְשִׁים אֲדֹנָי אֶת־לִבּוֹ אֶל־אִישׁ הַבַּלְיַעַל
הַזֶּה עַל־נָבֶל כִּי כִשְׁמוֹ כֵּן־הוּא נָבֶל שְׁמוֹ וְנָבֶלָה עִמּוֹ וְאֲנִי אִמְתָּךְ
לֹא רָאִיתִי אֶת־נַעֲרֵי אֲדֹנָי אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ: 26 וְעַתָּה אֲדֹנָי חַי־יְהוָה
וְחַי־נַפְשְׁךָ אֲשֶׁר מְנַעַךְ יְהוָה מִבּוֹא בְדַמִּים וְהוֹשַׁע יָדְךָ לְךָ וְעַתָּה
יְהִי כְנָבֶל אִיבֶיךָ וְהַמְבַקְשִׁים אֶל־אֲדֹנָי רְעָה: 27 וְעַתָּה הַבְּרָכָה
הַזֹּאת אֲשֶׁר־הֵבִיא שְׁפַחְתְּךָ לְאֲדֹנָי וְנִתְּנָה לְנַעֲרִים הַמְתַּהַלְכִים
בְּרִגְלֵי אֲדֹנָי: 28 שֵׁא נָא לְפִשַׁע אִמְתָּךְ כִּי עָשָׂה־יַעֲשֶׂה יְהוָה לְאֲדֹנָי
בֵּית נְאֻמָּן כִּי־מִלְחָמוֹת יְהוָה אֲדֹנָי נִלְחַם וְרַעָה לֹא־תִמְצָא בְךָ
מִיָּמֶיךָ: 29 וַיִּקָּם אָדָם לְרֹדְפֶיךָ וּלְבַקֵּשׁ אֶת־נַפְשְׁךָ וְהִיתָה נַפֶּשׁ אֲדֹנָי
צְרוּרָה וּבְצֻרוֹר הַחַיִּים אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת נַפֶּשׁ אִיבֶיךָ יִקְלַעְנָה
בְּתוֹךְ כַּף הַקַּלְעֵ: 30 וְהִזָּה כִּי־יַעֲשֶׂה יְהוָה לְאֲדֹנָי כְּכֹל אֲשֶׁר־דִּבַּר
אֶת־הַטּוֹבָה עֲלֶיךָ וְצוּךְ לְנַגִּיד עַל־יִשְׂרָאֵל: 31 וְלֹא תַהֲיֶה זֹאת וְלֹךְ
לְפוּקָה וּלְמַכְשׁוֹל לֵב לְאֲדֹנָי וּלְשַׁפְּךָ־דָם חַנּוּם וּלְהוֹשִׁיעַ אֲדֹנָי לּוֹ
וְהֵיטֵב יְהוָה לְאֲדֹנָי וְזָכַרְתָּ אֶת־אִמְתָּךְ: 32 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲבִיגַיִל
בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְךָ הַיּוֹם הַזֶּה לְקִרְאָתִי: 33 וּבְרוּךְ
טַעַמְךָ וּבְרוּכָה אַתְּ אֲשֶׁר כִּלְתֵנִי הַיּוֹם הַזֶּה מִבּוֹא בְדַמִּים וְהִשַׁע יָדִי
לִי: 34 וְאוּלָם חַי־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מְנַעַנִי מִהֲרַע אֶתְךָ כִּי ו
לוּלִי מִתְּרַת וּתְבִאֲתִי [וּתְבִאֲתִי] לְקִרְאָתִי כִּי אִם־נֹתֵר לְנָבֶל עַד־אֹר הַבֶּקֶר
מִשְׁתִּין בְּקִיר: 35 וַיִּקַּח דָּוִד מִיָּדָה אֶת אֲשֶׁר־הֵבִיָּאָה לוֹ וְלָהּ אָמַר
עָלִי לְשִׁלּוֹם לְבֵיתְךָ רְאִי שְׁמַעְתִּי בְּקוֹלְךָ וְאֲשָׂא פְּנֶיךָ: 36 וְתָבֵא
אֲבִיגַיִל וְאֶל־נָבֶל וְהִנֵּה־לוֹ מִשְׁתָּה בְּבֵיתוֹ כַּמִּשְׁתָּה הַמֶּלֶךְ וְלֵב נָבֶל
טוֹב עָלָיו וְהוּא שֹׁכֵר עַד־מָאֹד וְלֹא־הִגִּידָהּ לוֹ דְּבַר קָטָן וְגָדוֹל
עַד־אֹר הַבֶּקֶר: 37 וַיְהִי בַּבֶּקֶר בַּצֹּאת הַיּוֹם מִנָּבֶל וְתִגַּד־לוֹ אֲשֶׁתּוֹ
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמַת לְבוֹ בְּקִרְבוֹ וְהוּא הָיָה לְאַבְנֵן: 38 וַיְהִי
כַּעֲשֶׂרֶת הַיָּמִים וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־נָבֶל וַיָּמַת: 39 וַיִּשְׁמַע דָּוִד כִּי מַת
נָבֶל וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר רָב אֶת־רִיב חַרְפְּתִי מִיַּד נָבֶל וְאֶת־
עַבְדּוֹ חֲשָׁךְ מִרְעָה וְאֶת רַעַת נָבֶל הִשִּׁיב יְהוָה בְּרֹאשׁוֹ וַיִּשְׁלַח דָּוִד
וַיְדַבֵּר בְּאֲבִיגַיִל לְקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה: 40 וַיָּבֹאוּ עִבְדֵי דָוִד אֶל־
אֲבִיגַיִל הַכַּרְמֶלָה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ לֵאמֹר דָּוִד שְׁלַחְנוּ אֵלֶיךָ לְקַחְתְּךָ
לוֹ לְאִשָּׁה: 41 וְתִקָּם וְתִשְׁתַּחֲוֶה אֶפְסִים אֶרְצָה וְתֹאמַר הִנֵּה אִמְתָּךְ
לְשַׁפְּחָה לְרַחֵץ רִגְלֵי עִבְדֵי אֲדֹנָי: 42 וְתִמְהָר וְתִקָּם אֲבִיגַיִל וְתִרְכַב
עַל־הַחֲמוֹר וְחָמֵשׁ נַעֲרֹתֶיהָ תִּהְלַכּוֹת לְרִגְלָהּ וְתִלָּךְ אַחֲרַי מִלְּאֲכִי

דוד ותהי־לו לאשה: 43 ואת־אחינעם לקח דוד מיזרעאל ותהי־ן
גם־שתיהן לו לנשים: ס 44 ושאל נתן את־מיכל בתו אשת
דוד לפלטי בן־ליש אשר מגלים: 26:1 ויבאו הזפים אל־שאל
הגבעתה לאמר הלא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני
הישימן: 2 ויקם שאל וירד אל־מדבר־זיף ואתו שלשת־אלפים
איש בחורי ישראל לבקש את־דוד במדבר־זיף: 3 ויסח שאל
בגבעת החכילה אשר על־פני הישימן על־הדרך ודוד ישב
במדבר וירא כי בא שאל אחריו המדברה: 4 וישלח דוד מרגלים
וידע כי־בא שאל אל־נכון: 5 ויקם דוד ויבא אל־המקום אשר
חנה־שם שאל וירא דוד את־המקום אשר שכב־שם שאל ואבגר
בן־גר שר־צבאו ושאל שכב במעגל והעם חגים סביבתו [סביבתיו]:
6 ויען דוד ויאמר ו אל־אחימלך החתי ואל־אבישי בן־צרויה אחי יואב
לאמר מי־ירד אתי אל־שאל אל־המחנה ויאמר אבישי אני
ארד עמך: 7 ויבא דוד ואבישי ו אל־העם לילה והנה שאל שכב ישן
במעגל וחניתו מעוכה בארץ מראשתו [מראשתיו] ואבגר והעם שכבים
סביבתו [סביבתיו]: ס 8 ויאמר אבישי אל־דוד סגר אלהים היום את־
אויבך בידי ועתה אפנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה
לו: 9 ויאמר דוד אל־אבישי אל־תשחיתו כי מי שלח ידו במשיח
יהנה ונקה: פ 10 ויאמר דוד חי־יהנה כי אם־יהנה יגפנו או־
יזמו יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה: 11 חלילה לי מיהוה משלח
ידי במשיח יהנה ועתה קח־נא את־החנית אשר מראשתו [מראשתיו]
ואת־צפחת הפנים ונלכה לנו: 12 ויקח דוד את־החנית ואת־צפחת
הפנים מראשתו שאל וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ
כי כלם ישנים כי תרדמת יהנה נפלה עליהם: 13 ויעבר דוד
העבר ויעמד על־ראש־ההר מרחק רב המקום ביניהם: 14 ויקרא
דוד אל־העם ואל־אבגר בן־גר לאמר הלא תענה אבגר ויען
אבגר ויאמר מי אתה קראת אל־המלך: פ 15 ויאמר דוד
אל־אבגר הלא־איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת
אל־אדניך המלך כי־בא אחד העם להשחית את־המלך אדניך:
16 לא־טוב הדבר הזה אשר עשית חי־יהנה כי בני־מות אתם אשר
לא־שמרתם על־אדניכם על־משיח יהנה ועתה ו ראה אי־חנית המלך
ואת־צפחת הפנים אשר מראשתו [מראשתיו]: 17 ויכר שאל את־קול
דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך:
18 ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה־בידי
רעה: 19 ועתה ישמע־נא אדני המלך את דברי עבדו אם־יהנה
הסיתך בל ירח מנחה ואם ו בני האדם ארורים הם לפני יהוה כי־
גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים
אחרים: 20 ועתה אל־יפל דמי ארצה מנגד פני יהוה כי־יצא מלך
ישראל לבקש את־פרעש אחד כאשר ירדף הקרא בהרים:

21 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל חָטְאתִי שׁוּב בְּנֵי־דָוִד כִּי לֹא־אָרַע לָךְ עוֹד תִּפְתַּח
אֲשֶׁר יִקְרָה נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה הַסִּכְלֹתַי וְאַשְׁגָּה הַרְבֵּה
מְאֹד: 22 וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה הַחַנּוּת וְחַנּוּתָן הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲבֹר אֶחָד מֵהַנְּעָרִים
וַיִּקְחֶהָ: 23 וַיְהִי וַיָּשִׁיב לְאִישׁ אֶת־צַדִּיקְתּוֹ וְאֶת־אֲמִנְתּוֹ אֲשֶׁר נִתְּנָה
יְהוָה | הַיּוֹם בְּיַד וְלֹא אָבִיתִי לְשַׁלַּח יָדִי בַּמְּשִׁיחַ יְהוָה: 24 וְהִנֵּה
כַּאֲשֶׁר גָּדַלְהָ נַפְשֶׁךָ הַיּוֹם הַזֶּה בְּעֵינַי כֵּן תִּגְדַּל נַפְשִׁי בְּעֵינַי יְהוָה
וַיִּצְלַנִי מִכָּל־צָרָה: פ 25 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה
בְּנֵי דָוִד גַּם עָשִׂה תַעֲשֶׂה וְגַם יָכֹל תִּוְכַל וַיֵּלֶךְ דָּוִד לְדַרְכּוֹ וּשְׂאוּל
שָׁב לְמִקְוָמוֹ: פ

27:1 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־לִבּוֹ עַתָּה אֶסְפְּהָ יוֹם־אֶחָד בַּיַּד־שְׂאוּל
אִין־לִי טוֹב כִּי הַמֶּלֶט אֶמְלֹט | אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְנֹאֵשׁ מִמֶּנִּי
שְׂאוּל לִבְקִשְׁנִי עוֹד בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְנִמְלַטְתִּי מִיָּדוֹ: 2 וַיָּקָם
דָּוִד וַיַּעֲבֹר הוּא וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר עִמּוֹ אֶל־אֲכִישׁ בֶּן־מְעוֹךְ
מֶלֶךְ גֵּת: 3 וַיָּשֶׁב דָּוִד עִם־אֲכִישׁ בְּגֵת הוּא וְאֲנָשָׁיו אִישׁ וּבֵיתוֹ דָּוִד
וּשְׁתֵּי נָשָׁיו אַחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית וְאֲבִיגַיִל אִשְׁת־נָּבָל הַכַּרְמֶלִית:
4 וַיִּגַּד לְשְׂאוּל כִּי־בָרַח דָּוִד גֵּת וְלֹא־יֹסֵף [וְיִסְרָף] עוֹד לִבְקִשׁוֹ: ס
5 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲכִישׁ אִם־נָא מִצְּאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתְּנֵה־לִּי מְקוֹם
בְּאַחַת עָרֵי הַשְּׂדֵה וְאֲשָׁבָה שָׁם וְלִמָּה יֵשֵׁב עַבְדְּךָ בְּעִיר הַמַּמְלָכָה
עִמָּךְ: 6 וַיִּתֵּן־לוֹ אֲכִישׁ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־צִקְלָג לְכֵן הָיְתָה צִקְלָג
לְמַלְכֵי יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: פ 7 וַיְהִי מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר־
יָשָׁב דָּוִד בַּשְּׂדֵה פְּלִשְׁתִּים יָמִים וָאַרְבָּעָה חֳדָשִׁים: 8 וַיַּעַל דָּוִד
וְאֲנָשָׁיו וַיִּפְשְׁטוּ אֶל־הַגְּשׁוּרִי וְהַגְּרָזִי [וְהַגְּזָרִי] וְהָעַמְלָקִי כִּי הִנֵּה יִשְׁבוֹת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר מֵעוֹלָם בְּאֶדְהָ שׁוֹרָה וְעַד־אֶרֶץ מִצְרָיִם: 9 וְהִכָּה דָוִד אֶת־
הָאָרֶץ וְלֹא יָחִיָּה אִישׁ וְאִשָּׁה וְלָקַח צֶאֱן וּבָקָר וְחֲמָרִים וְגַמְלִים
וּבְגָדִים וַיָּשֶׁב וַיָּבֵא אֶל־אֲכִישׁ: 10 וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ אֶל־פְּשֻׁטָתָם הַיּוֹם
וַיֹּאמֶר דָּוִד עַל־נַגְבַּ יְהוּדָה וְעַל־נַגְבַּ הַיִּזְרְעֵאלִית וְאֶל־נַגְבַּ הַקִּינִי:
11 וְאִישׁ וְאִשָּׁה לֹא־יָחִיָּה דָוִד לְהָבִיא גֵת לְאֹמֶר פֶּן־יִגְדּוּ עָלֵינוּ לְאֹמֶר
כֹּה־עָשָׂה דָוִד וְכֹה מִשְׁפָּטוֹ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר יֵשֵׁב בַּשְּׂדֵה פְּלִשְׁתִּים:
12 וַיֵּאֱמֵן אֲכִישׁ בְּדוֹד לְאֹמֶר הַבָּאֵשׁ הַבָּאִישׁ בְּעַמּוֹ בְּיִשְׂרָאֵל וְהָיָה
לִי לְעַבְדַּ עוֹלָם: פ

28:1 וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־מַחְנֵיהֶם לְצַבָּא
לְהִלָּחֵם בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ אֶל־דָּוִד יָדַע תָּדַע כִּי אֲתִי תֵצֵא
בַּמַּחְנֶה אַתָּה וְאֲנִשֶׁיךָ: 2 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲכִישׁ לָכֵן אַתָּה תָּדַע
אֶת אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה עַבְדְּךָ וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ אֶל־דָּוִד לָכֵן שָׁמַר לְרֹאשִׁי
אֲשִׁימָךְ כָּל־הַיָּמִים: פ
3 וּשְׂמוּאֵל מָת וַיִּסְפְּדוּ־לוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבְּרוּהוּ בְרָמָה וּבְעִירוֹ
וּשְׂאוּל הִסִּיר הָאֲבוֹת וְאֶת־הַיָּדְעָנִים מִהָאָרֶץ: 4 וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים
וַיָּבֵאוּ וַיַּחֲנוּ בְּשׁוֹנָם וַיִּקְבְּצוּ שְׂאוּל אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּגִלְבָּע:
5 וַיֵּרָא שְׂאוּל אֶת־מַחְנֶה פְּלִשְׁתִּים וַיֵּרָא וַיַּחֲרַד לִבּוֹ מְאֹד: 6 וַיִּשְׂאֵל

שָׁאוּל בִּיהוָה וְלֹא עָנָהוּ יְהוָה גַּם בַּחֲלָמוֹת גַּם בְּאוֹרִים גַּם בַּנְּבִיאִים:
7 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְעַבְדָּיו בְּקִשׁוּ-לִי אִשָּׁת בְּעֵלֶת-אֹב וְאִלְכָה אֵלָיָהּ
וְאִדְרָשָׁהּ בָּהּ וַיֹּאמְרוּ עַבְדָּיו אֵלָיו הִנֵּה אִשָּׁת בְּעֵלֶת-אֹב בְּעֵין
דָּוִד: 8 וַיִּתְחַפֵּשׂ שָׁאוּל וַיִּלְבַּשׂ בְּגָדִים אַחֲרָיִם וַיִּלְךָ הוּא וּשְׁנֵי
אֲנָשִׁים עִמּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל-הָאִשָּׁה לִילָה וַיֹּאמֶר קְסוּמִי [קְסוּמִי-נָא לִי בְּאֹב
וְהַעֲלִי לִי אֵת אֲשֶׁר-אָמַר אֱלֹהֶיךָ: 9 וְהֹאמֶר הָאִשָּׁה אֵלָיו הִנֵּה אַתָּה
יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר-עָשָׂה שָׁאוּל אֲשֶׁר הִכְרִית אֶת-הָאֲבוֹת וְאֶת-הַיְדֵעֵנִי
מִן-הָאָרֶץ וְלָמָּה אַתָּה מִתְנַקֵּשׁ בְּנַפְשִׁי לְהַמִּיתַנִּי: 10 וַיִּשְׁבַּע לָהּ שָׁאוּל
בִּיהוָה לֵאמֹר חַי-יְהוָה אִם-יִקְרָךְ עוֹן בְּדַבַּר הַזֶּה: 11 וְהֹאמֶר הָאִשָּׁה
אֶת-מִי אַעֲלֶה-לָךְ וַיֹּאמֶר אֶת-שְׁמוּאֵל הַעֲלֵי-לִי: 12 וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה
אֶת-שְׁמוּאֵל וַתִּזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וְהֹאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-שָׁאוּל לֵאמֹר
לָמָּה רָמִיתַנִּי וְאַתָּה שָׁאוּל: 13 וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ אֶל-תִּירְאִי כִּי מָה
רָאִית וְהֹאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-שָׁאוּל אֱלֹהִים רָאִיתִי עֲלִים מִן-הָאָרֶץ:
14 וַיֹּאמֶר לָהּ מַה-תָּאָרוּ וְהֹאמֶר אִישׁ זָקֵן עֲלֶיהָ וְהוּא עֹטָה מְעִיל
וַיַּדַּע שָׁאוּל כִּי-שְׁמוּאֵל הוּא וַיִּקַּד אַפָּיִם אֶרֶצָה וַיִּשְׁתַּחוּ: 15
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שָׁאוּל לָמָּה הִרְגִזְתָּנִי לְהַעֲלוֹת אֹתִי וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל צִר-לִי מְאֹד וּפְלִשְׁתִּים וְנִלְחַמְתִּים בִּי וְאֱלֹהִים סָר מֵעָלַי וְלֹא-
עָנְנִי עוֹד גַּם בְּיַד-הַנְּבִיאִים גַּם בַּחֲלָמוֹת וְאִקְרָאָה לָךְ לְהוֹדִיעֵנִי
מָה אַעֲשֶׂה: 16 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וְלָמָּה תִשְׁאַלְנִי וַיְהוּה סָר
מֵעָלֶיךָ וַיְהִי עֲרֹךְ: 17 וַיַּעַשׂ יְהוָה לוֹ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַדִּי וַיִּקְרַע יְהוָה
אֶת-הַמַּמְלָכָה מִיָּדֶךָ וַיִּתְּנָהּ לְרַעְיָה לְדָוִד: 18 כְּאֲשֶׁר לֹא-שָׁמַעְתָּ
בְּקוֹל יְהוָה וְלֹא-עָשִׂיתָ חֲרוֹן-אָפוֹ בְּעַמְלֶק עַל-כֵּן הִדְבַּר הַזֶּה עָשָׂה-
לָךְ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה: 19 וַיִּתֵּן יְהוָה גַּם אֶת-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים
וּמַחֵר אַתָּה וּבְנֵיךָ עִמִּי גַם אֶת-מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן יְהוָה בְּיַד-
פְּלִשְׁתִּים: 20 וַיִּמָּהַר שָׁאוּל וַיִּפֹּל מִלֹּא קוּמְתוּ אֶרֶצָה וַיֵּרֶא מְאֹד
מִדַּבְּרֵי שְׁמוּאֵל גַּם-כֹּחַ לֹא-הָיָה בּוֹ כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם כָּל-הַיּוֹם
וְכָל-הַלַּיְלָה: 21 וַתָּבוֹא הָאִשָּׁה אֶל-שָׁאוּל וַתֵּרֶא כִּי-נִבְהַל מְאֹד
וְהֹאמֶר אֵלָיו הִנֵּה שָׁמַעַה שְׁפַחְתָּךְ בְּקוֹלֶךָ וְאָשִׁים נַפְשִׁי בְּכַפִּי וְאִשְׁמַע
אֶת-דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלָי: 22 וְעַתָּה שָׁמַע-נָא גַם-אַתָּה בְּקוֹל
שְׁפַחְתָּךְ וְאִשְׁמָה לְפָנֶיךָ פֶּתֶלֶחַ וְאִכּוֹל וַיְהִי בֶּךָ כֹּחַ כִּי תִלְךָ
בְּדַרְךָ: 23 וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל וַיִּפְרְצוּ-בּוֹ עַבְדָּיו וְגַם-הָאִשָּׁה
וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיֵּקָם מִהָאָרֶץ וַיֵּשֶׁב אֶל-הַמָּטָה: 24 וְלֹאִשָּׁה עָגַל-
מִרְבֵּק בְּבַיִת וַתִּמָּהַר וַתִּזְבַּחְהוּ וַתִּקַּח-קֶמַח וַתִּלְשׁ וַתִּפְהוּ מִצּוֹת:
25 וַתִּגַּשׁ לְפָנֵי-שָׁאוּל וּלְפָנֵי עַבְדָּיו וַיֹּאכְלוּ וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ בַלַּיְלָה
וְהָיָה: פ

29:1 וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-כָּל-מַחְנֵיהֶם אֶפְקָה וַיִּשְׂרָאֵל חַנִּים
בְּעֵין אֲשֶׁר בְּיִזְרְעֵאל: 2 וְסַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים עֹבְרִים לְמָאוֹת וּלְאֵלָפִים
וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו עֹבְרִים בְּאַחַרְנָה עִם-אֲכִישׁ: 3 וַיֹּאמְרוּ שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים
מָה הָעֹבְרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ אֶל-שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הֲלוֹא-זֶה

דוד עבד ושאול מלך־ישראל אשר היה אתי זה ימים אֵיזָה
שנים ולא־מצאתי בו מאומה מיום נִפְלוּ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה: פ
4 וַיִּקְצְפוּ עָלָיו שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לוֹ שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים הַשֵּׁב אֶת־
הָאִישׁ וַיֵּשֶׁב אֶל־מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר הִפְקַדְתּוּ שָׁם וְלֹא־יָרַד עִמָּנוּ בַּמִּלְחָמָה
וְלֹא־יְהִי־לָנוּ לְשָׂטֵן בַּמִּלְחָמָה וּבַמָּה יִתְרַצֶּה זֶה אֶל־אֲדֹנָיו הַלֹּא
בְּרָאשֵׁי הָאָנָשִׁים הָהֵם: 5 הַלֹּא־זֶה דָּוִד אֲשֶׁר יַעֲנוּ־לוֹ בַּמַּחֲלוֹת
לֵאמֹר

הֲכֵּה שָׂאוֹל בְּאַלְפָיו וְדָוִד בְּרַבְבָּתוֹ [בְּרַבְבָּתִּיּוֹן]:

ס 6 וַיִּקְרָא אָכִישׁ אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר אֵלָיו חִי־יְהוָה כִּי־יֵשֶׁר אַתָּה
וְטוֹב בְּעֵינַי צֹאֲתָךְ וּבֹאֲךָ אֵתְּךָ בַּמַּחֲנֶה כִּי לֹא־מִצְאָתִי בְּךָ רָעָה מִיּוֹם
בֹּאֲךָ אֵלָי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וּבְעֵינַי הַסְּרַנִּים לֹא־טוֹב אַתָּה: 7 וְעַתָּה
שׁוּב וּלְךָ בְּשָׁלוֹם וְלֹא־תַעֲשֶׂה רָע בְּעֵינַי סְרַנֵּי פְלִשְׁתִּים: ס
8 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אָכִישׁ כִּי מָה עָשִׂיתִי וּמַה־מִּצְאָתָּה בְּעַבְדְּךָ מִיּוֹם
אֲשֶׁר הָיִיתִי לְפָנֶיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא אָבֹא וּנְלַחֲמָתִי בְּאֵיבֵי
אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ: 9 וַיַּעַן אָכִישׁ וַיֹּאמֶר אֶל־דָּוִד יָדַעְתִּי כִּי טוֹב אַתָּה
בְּעֵינַי כַּמֶּלֶךְ אֱלֹהִים אֲךָ שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים אָמְרוּ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּנוּ
בַּמִּלְחָמָה: 10 וְעַתָּה הַשְׁכֵּם בְּבֹקֶר וְעַבְדֵי אֲדֹנֶיךָ אֲשֶׁר־בָּאוּ אִתְּךָ
וְהַשְׁכַּמְתָּם בְּבֹקֶר וְאוֹר לְכֶם וּלְכוּ: 11 וַיִּשְׁכַּם דָּוִד הוּא וְאָנָשָׁיו
לָלֶכֶת בְּבֹקֶר לָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים עָלוּ יִזְרְעֵאל: ס
30:1 וַיְהִי בַבֹּא דָּוִד וְאָנָשָׁיו צָקְלָג בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְעַמְלֵקִי פָּשְׁטוּ
אֶל־גֹּב וְאֶל־צָקְלָג וַיִּכּוּ אֶת־צָקְלָג וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָהּ בָּאֵשׁ: 2 וַיֵּשְׁבוּ
אֶת־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר־בָּהּ מִקָּטָן וְעַד־גָּדוֹל לֹא הָמִיתוּ אִישׁ וַיִּנְהָגוּ וַיִּלְכוּ
לְדַרְכָּם: 3 וַיָּבֹא דָּוִד וְאָנָשָׁיו אֶל־הָעִיר וְהָנָה שְׂרוּפָה בָּאֵשׁ וּנְשֵׁיהֶם
וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם נִשְׁבוּ: 4 וַיִּשָּׂא דָּוִד וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֶת־קֹלָם
וַיִּבְכוּ עַד אֲשֶׁר אֵין־בָּהֶם כֹּחַ לְבָכוֹת: 5 וּשְׁתֵּי נָשֵׁי־דָּוִד נִשְׁבוּ אַחִילָעָם
הַיִּזְרְעֵלִית וְאַבִּיגַיִל אִשְׁתׁ גִּבְעָתִי וְכָל הַכַּרְמֵלִי: 6 וַתִּצַּר לְדָוִד מְאֹד כִּי־
אָמְרוּ הָעָם לְסָקְלוֹ כִּי־מָרָה נָפֶשׁ כָּל־הָעָם אִישׁ עַל־בְּנוֹ [בְּנִיּוֹן] וְעַל־
בְּנֹתָיו וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּיהוָה אֱלֹהָיו: ס 7 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִיתָר
הַכֹּהֵן בֶּן־אֲחִימֵלֶךְ הַגִּישָׁה־נָּא לִי הָאֶפֶד וַיִּגַּשׁ אֲבִיתָר אֶת־הָאֶפֶד
אֶל־דָּוִד: 8 וַיִּשְׂאֵל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר אֲרֻרְךָ אַחֲרַי הַגְּדוּד־הַזֶּה
הָאֲשָׁנָנוּ וַיֹּאמֶר לוֹ רֹדֶף כִּי־הִשַּׁג תִּשְׁיַג וְהִצַּל תִּצְלִל: 9 וַיִּלְךְ דָּוִד
הוּא וְשֵׁשׁ־מְאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל הַבְּשׂוֹר וְהַנּוֹתְרִים
עָמְדוּ: 10 וַיִּרְדֶּף דָּוִד הוּא וְאַרְבַּע־מְאוֹת אִישׁ וַיַּעֲמְדוּ מֵאֲתֵימ אִישׁ
אֲשֶׁר פָּגְרוּ מֵעֵבֶר אֶת־נַחַל הַבְּשׂוֹר: 11 וַיִּמְצְאוּ אִישׁ־מִצְרִי בִּשְׂדֵה
וַיִּקְחוּ אֹתוֹ אֶל־דָּוִד וַיִּתְּנוּ־לוֹ לֶחֶם וַיֵּאָכֵל וַיִּשְׁקְהוּ מַיִם: 12 וַיִּתְּנוּ־לוֹ
פֶּלֶחַ דְּבִלָּה וּשְׁנֵי צִמְקִים וַיֵּאָכֵל וַתִּשֵּׁב רוּחוֹ אֵלָיו כִּי לֹא־אָכַל לֶחֶם
וְלֹא־שָׁתָה מַיִם שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלוֹת: ס 13 וַיֹּאמֶר לוֹ
דָּוִד לְמִי־אַתָּה וְאֵי מִזֶּה אַתָּה וַיֹּאמֶר נַעַר מִצְרַיִם אֲנִי עֶבֶד לְאִישׁ
עַמְלֵקִי וַיַּעֲזֹבֵנִי אֲדֹנָי כִּי חָלִיתִי הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה: 14 אֲנַחְנוּ פָּשְׁטָנוּ

נגב הכרתי ועל אשר ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו
באש: 15 ויאמר אליו דוד התורדני אל הגדוד הזה ויאמר השבעה
לי באלהים אם תמיתני ואם תסגרני ביד אדני ואורדך אל-
הגדוד הזה: 16 וירדהו והנה נטשים על פני כל הארץ אכלים
ושתיים וחגגים בכל השלל הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים
ומארץ יהודה: 17 ויכם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם ולא
נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על-
הגמלים וינסו: 18 ויצל דוד את כל אשר לקחו עמלק ואת שתי
נשיו הציל דוד: 19 ולא נעדר להם מן הקטן ועד הגדול ועד-
בנים ובנות ומשלל ועד כל אשר לקחו להם הכל השיב דוד:
20 ויקח דוד את כל הצאן והבקר נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו
זה שלל דוד: 21 ויבא דוד אל מאתים האנשים אשר פגרו ו מלכת
אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת
העם אשר אתו וישש דוד את העם וישאל להם לשלום: ׀
22 ויען כל אישרע ובליעל מהאנשים אשר הלכו עם דוד ויאמרו
יען אשר לא הלכו עמי לא נתן להם מהשלל אשר הצלנו כי-
אם איש את אשתו ואת בניו וינהגו וילכו: ׀ 23 ויאמר דוד
לא תעשו כן אחי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן את-
הגדוד הבא עלינו בידנו: 24 ומי ישמע לכם לדבר הזה כי כחלק
היךד במלחמה וכחלק הישב על הכלים יחדו יחלקו: ׀
25 ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישראל עד
היום הזה: פ 26 ויבא דוד אל צקלג וישלח מהשלל לזקני
יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהודה:
27 לאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב
ולאשר בפתר: 28 ולאשר בערער
ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע: ׀
29 ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי
ולאשר בערי הקיני: 30 ולאשר בקרמה
ולאשר בבור עשן ולאשר בעתך:
31 ולאשר בחברון ולכל המקמות אשר התהלך שם דוד הוא
ואנשיו: פ
31:1 ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני
פלשתים ויפלו חללים בקר הגלבע: 2 וידבקו פלשתים את-
שאויל ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדב ואת מלכי-
שוע בני שאויל: 3 ותכבד המלחמה אל שאויל וימצאהו המורים
אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים: 4 ויאמר שאויל לנשא כליו
שלף חרבך ודקרני בה פן יבואו הערלים האלה ודקרני
והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאויל את-
החרב ויפל עליה: 5 וירא נשא כליו כי מת שאויל ויפל גם הוא

על-חרבו וימת עמו: 6 וימת שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם
כל-אנשיו ביום ההוא יחדו: 7 ויראו אנשי-ישראל אשר-בעבר
העמק ואשר | בעבר הירדן כי-נסו אנשי ישראל וכי-מתו שאול
ובניו ויעזבו את-הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן: 8
8 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את-החללים וימצאו את-
שאול ואת-שלשת בניו נפלים בהר הגלבוע: 9 ויכרתו את-ראשו
ויפשיטו את-כליו וישלחו בארץ-פלשתים סביב לבשר בית
עצביהם ואת-העם: 10 וישמו את-כליו בית עשתרות ואת-גויתו
תקעו בחומת בית שן: 11 וישמעו אליו ישבי יביש גלעד את
אשר-עשו פלשתים לשאול: 12 ויקומו כל-איש חיל וילכו כל-
הלילה ויקחו את-גוית שאול ואת גוית בניו מחומת בית שן ויבאו
יבשה וישרפו אתם שם: 13 ויקחו את-עצמותיהם ויקברו תחת-
האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים: פ